

Obsah

Pohled do starostovy kanceláře	1
Představujeme vedení města	2
Informace z 12. až 16. jednání Rady města Šlapanice.	3
Kulturní komise města Šlapanice. . . .	4
Řešení situace parkování ve Šlapanicích	5
Sběrný dvůr	5
Otevření trolejbusové měnárny ve Šlapanicích	6
Čechova horší než ve středověku	6
Máš na to?	7
Krajské finále žáků a žákyň na Kraví hoře.	8
Volejbal – hra pro život	8
Poděkování mateřské školy Podolí	9
Vážení přátelé školních lavic...	10
Soutěžíme...	12
DEN ZEMĚ – jak to vidí děti.	12
Závěr školního roku 2006/7 v Mateřské škole Ponětovice	12
Mateřská škola Zahradka	
• Estetická výchova a spolupráce se ZUŠ	13
• Ve škole v přírodě – LIPOVÁ LÁZNĚ, 28. 5.–2. 6. 2007	13
• Rozloučení se Zahradkou.	14
Expozice v Muzeu ve Šlapanicích	15
Basketbal ve Šlapanicích	16
Billiard Club Ponětovice je mistrem republiky	17
Dětský den v Hliníku	17
S D'Artagnanem v Rakoveckém údolí	19
Zahradkáři informují	19
Právě před 100 lety spatřil světlo světa skauting	20
Svojsíkův závod 2007	21
Zájezdy Svazu postižených civilizačními chorobami	
• Výlet do minulosti – do historie prvních dolů na černé uhlí.	22
• Z deníku – na zájezdě v Jihlavě	22
Dětský den 1967	23
Střípky z historie Šlapanic – Spolek pro okrašlování a ochranu domoviny.	24
Z historie Šlapanických slavností. . . .	26
Poděkování poskytovateli kabelové televize.	27
Centrum CELSUZ slaví první narozeniny!	28
Světě, div se	29
I rodiny ze Šlapanic jsou součástí mezinárodního projektu ELSPAC. . . .	29
Rostoucí znečištění vzduchu – fáma, či skutečnost?	30
Blahopřejeme jubilantům	31
Nejistá budoucnost Bezděkova	32

Pohled do starostovy kanceláře

Milí spoluobčané,

dovolte mi se poohlédnout za uplynulými dvěma měsíci, kdy nedošlo k setkání zastupitelstva našeho města. Byla to nicméně doba plná řešení aktuálních problémů a běžné práce.

Došlo k personální výměně na postu tajemníka městského úřadu. Po dohodě s Bc. Petrem Štikou a následném výběrovém řízení jsem jmenoval, se souhlasem ředitele Krajského úřadu Jihomoravského kraje, do funkce tajemníka Ing. Václava Hrabálka. Hodnotící výběrová komise jej doporučila pro jmenování po prostudování jeho osobních materiálů a osobním zhruba hodinovým pohovoru. Mnozí jistě nového pana tajemníka znáte, vždyť v letech 1994 až 1998 byl starostou města a v letech 1998 až 2002 byl tajemníkem našeho úřadu. Jedná se tedy o člověka v dané problematice zkušeného, s jasnou vizí a vzhledem do problémů veřejné správy. Jeho úkolem bude restrukturalizovat a modernizovat městský úřad a zaručit jeho bezproblémový chod, zejména v sekci samosprávných zaměstnanců.

V uplynulých dvou měsících jsme pozornost věnovali především dokončení splaškové části oddílné kanalizace financované z veřejných zdrojů. Proběhla uzavírka důležité křižovatky Čechova–Nádražní a dokončení posledních částí uličních stok – viz uzavírka ulice Nádražní, Švehlovy, Bezručovy a Jiráskovy. Nyní je tato etapa ukončena a nastává etapa připojování jednotlivých nemovitostí. Souběžně jsme připravovali společně se Svazkem pro vodovody a kanalizace Šlapanicko, který byl investorem, opravy či rekonstrukce několika částí ulic. Po předchozím průzkumu speciální kamerou spuštěnou do letitého potrubí stávající jednotné kanalizace v ulicích Sušilově, Nerudově, Havlíčkově, Bož. Němcové a Bezručově byly na základě doporučení techniků VAS, a. s., provedeny rekonstrukce částí těchto ulic, ve kterých byla shledána kanalizace v uspokojivém stavu. Jednalo se o části ulic Sušilovy a Nerudovy a o ulici Havlíčkovu.

Byl opraven také povrch v ulici Boženy Němcové, který byl značně nevyhovující a bezprostředně hrozilo při přívalových deštích zaplavení soukromých nemovitostí. Dodavatelem splaškové kanalizace byl opraven také vjezd do Sušilovy ulice z ulice Brněnské.

I dále se připravuje oprava povrchu několika dalších ulic jak ve Šlapanicích, tak i v Bedřichovicích, vč. zbývající části ulice Sušilovy, tolik v minulosti potrápené. Vážení spoluobčané, rádi bychom opravili co největší množství místních komunikací a chodníků, o jejichž neuspokojivém stavu víme, musíme však brát ohled na stavebně technický stav stávající kanalizace pod vozovkami a samozřejmě na finanční možnosti městského rozpočtu. V této souvislosti vás prosím o trpělivost, protože do doby, než budou známy závěry, v jakém stavu stávající kanalizace je a jakým způsobem ji lze opravit, by byly rekonstrukce komunikací či opravy jejich povrchů plýtvání tolik potřebnými prostředky.

V současné době je dokončena rekonstrukce smuteční obřadní síně. Bohužel po zkrácení dotace ze státního rozpočtu není zatím realizována část kolumbárium. Vlastní rekonstrukcí, původně plánovanou v menším rozsahu a započatou již v minulém volebním období, získává naše město důstojnou, všem požadavkům vyhovující smuteční síň moderního vzhledu s bezbariérovým přístupem a novými venkovními úpravami. Po boku budovy budou přístupné veřejné záchodky. Doufáme, že vandalismus se jim obloukem vyhne.

Pokračují také práce na nástavbě mateřské školy Zahradka, připravené rovněž v minulém volebním období. Zde však došlo bohužel k neplánovanému navýšení investice. Projekt stavby nepočítal s rekonstrukcí kotelny a zateplením stávající budovy, čímž došlo k navýšení prací v hodnotě cca 4 milionů korun. Rozdělení prací na dvě části s tím, že zateplení stávající budovy vč. výměny oken a nové fasády

ŠLAPANICKÝ ZPRAVODAJ – vychází 6x ročně, vydává město Šlapanice, IČO: 00282651, připravuje komise pro tisk a informace. Ev. č. MK ČR E10246. Kontakt Bc. Magdalena Černá, e-mail: cerna.m@slapanice.cz, tel.: 533 304 328, mobil: 724 783 070. Sazba Miloslav Vymazal. Korektura Mgr. Vilém Kmůnček. Tisk OLprint Jaroslav Olejko, Brněnská 29, Šlapanice. Náklad 2900 ks. Zdarma pro občany Šlapanic a Bedřichovic. Distribuce 30. června 2007. Uzávěrka příštího čísla 24. srpna 2007. Veškeré materiály otištěné ve Šlapanickém zpravodaji, jakož i forma a grafické provedení, jsou uveřejněny se souhlasem autorů. Jejich další použití třetími osobami bez souhlasu vydavatele je nepřipustné a může být stíháno podle zákona.

Na obálce foto V. Jakubce: Ve stínu letního karnevalu

proběhne později než u nástavby, jsme vzhledem k provozu, ale také vzhledu mateřské školy nemohli akceptovat.

Ve vedení města se zabýváme také jinými podstatnými problémy našeho města. Jedná se například o problematiku základní školy. Připravujeme rekonstrukci objektů ZŠ, a to sanaci bazény, rekonstrukci kotelny, zateplení všech budov, výměnu oken a generální rekonstrukci školního hřiště tak, aby mohlo sloužit i k veřejnému využití. Aktuálně jednáme o finančních zdrojích této rekonstrukce, která si vyžádá cca 70 miliónů korun a bude nutné ji rozdělit do několika etap. Ruku v ruce s rozsáhlými stavebními úpravami bu-

deme však také usilovat o zkvalitnění nejen výuky, ale i dalších aktivit směřovaných k dětem a mládeži tak, jak je možné vidět na jiných školách.

V následujícím období se budeme zabývat finalizací přípravy Šlapanických slavností, kterou připravuje kulturní komise ve spolupráci s hasiči a dalšími.

Nemalou pozornost budeme věnovat složitému a rozsáhlému problému areálu bývalých Brněnských papíren, který je nyní ve vlastnictví společnosti ICEC. Tento areál je dodnes zatížen značnou ekologickou zátěží a rovněž další využití areálu pro průmyslové nebo logistické účely je s ohledem na

okolní obytnou zástavbu problematické. Řešení budeme hledat ve spolupráci s nynějším vlastníkem areálu nebo i samostatně.

Vážený spoluobčané, na závěr mi dovoluji, abych vám popřál hezké prázdninové dny spojené s odpočinkem a dovolenou, a dovoluji si vás již dnes všechny pozvat na tradiční Šlapanické slavnosti, které proběhnou o víkendu 10.–12. srpna a které vyvrcholí v neděli 12. srpna dopolední mší svatou a odpoledne krojovaným průvodem s následným programem v městském parku. Na shledanou na některé z akcí slavností se těší

Ing. arch. Jaroslav Klačka

PŘEDSTAVUJEME VEDENÍ MĚSTA

Jiřina Burianová

Vážený spoluobčané, narodila jsem se v druhé polovině 20. století – 1952 v Rajhradcích. Vyrůstala jsem v rodině společně se svou sestřenicí, kterou adoptovali rodiče po smrti mé tety.

Tatínek pracoval jako zootechnik, maminka jako účetní.

V rodině byla po generaci pěstována sokolská tradice, dědeček byl starosta, maminka náčelnice a celý život vedla cvičení, po roce 1989 se velice snažila o obnovu Sokola a cvičila i na sletech jako členka Staré gardy.

Od dětství jsem byla vedena ke sportovní aktivitě, jsem absolventkou první sportovní školy v Brně se zaměřením na sportovní gymnastiku. Od 15 let jsem se vrcholově věnovala lehké atletice v oddíle TJ Zbrojovky Brno a v roce 1969 jsem se stala juniorskou mistryní republiky v běhu na 100 m překážek. Po zranění a zdravotních obtížích jsem ukončila vrcholov-

vé sportování v atletickém oddíle VŠ Praha, kde po absolvování SVVŠ Konečnova jsem začala na Karlově univerzitě studovat tělocvik.

Tato životní zkušenost mne přivedla k oboru rehabilitace, který jsem absolvovala v roce 1973 v Brně, a věnuji se fyzioterapii již 35 let. Od roku 1995 provozuji soukromou ambulantní fyzioterapii na zdravotním středisku ve Šlapanicích.

Do Šlapanic jsme se s manželem, lékařem, přistěhovali v lednu 1976 na nové sídliště a od roku 1996 bydlíme v rodinném domku na Janáčkově ulici. Máme dvě děti, syn je advokát, dcera se věnuje stejné profesi a pracuje v Nemocnici Milosrdných bratří na oddělení léčebné rehabilitace.

Od roku 1990 pracuji v odborné a profesní organizaci UNIFY, která sdružuje 3000 fyzioterapeutů z celé ČR. V letech 2000–2002 jsem byla její prezidentkou.

V tomto období jsem vstoupila i do politiky a stala se členkou sociální demokracie a předsedkyní místní organizace. V minulém volebním období jsem byla předsedkyní zdravotní komise, která řešila mimo jiné nelehký úkol provozování LSPP, který nebyl dosud legislativně dořešen, a tak bylo a je stále ještě dost nejasností, jak optimálně vyřešit péči o pacienty v období, kdy nejsou v provozu ambulance praktických lékařů.

Kandidovala jsem do krajského zastupitelstva, jsem členkou okresního výkonného výboru a v roce 2006 jsem za ČSSD kandidovala do Zastupitelstva města Šlapanice a stala se jedinou zastupkyní této strany v zastupitelstvu.

Mým životním krédem je svoboda, spravedlnost a solidarita mladých se starými, zdravých s nemocnými a majetných s nemajetnými.

Posuzuji lidi ne podle toho, co říkají a slibují, ale podle toho, co dělají a jak žijí.

Vlastimil Formánek

Je vhodné pro demokratický vývoj v našem městě, když občané znají velmi dobře své zastupitele. Proto jsem uvítal možnost prezentovat svou osobu a své názory ve Šlapanickém zpravodaji v rubrice „Představujeme zastupitele“.

Narodil jsem se v roce 1955 rodičům, kteří celý život pracovali v zemědělství, jako třetí dítě a druhý syn. Základní vzdělání jsem získal ve Šlapanicích pod dohledem dobrých šlapanických pedagogů, kteří utvářeli

moji osobnost a kladný vztah k rodinnému městu. V té době některým nebylo vhod, že můj rozvoj obohacovala i křesťanská výchova. Od roku 1970 jsem nastoupil na zemědělské učiliště v Želešicích. Jako opravář zemědělských strojů jsem se připravoval pro Jednotné zemědělské družstvo „Pokrok“ Šlapanice. Krátké tovaryšské období vystřídala základní vojenská služba, hned za dnešními státními hranicemi v Trenčíně. Zde jsem získal řadu spolehlivých kamarádů ze Slovenska i z Čech a s mnohými se setkávám dodnes. Po příchodu z voj-

ny jsem chtěl s rodiči opravit rodný dům na Brněnské ulici, ale z důvodu „rozšíření letiště“ tato realizace nebyla možná. Proto mi rodiče, bratr a kamarádi pomohli postavit rodinný domek na Těsnohlídkově ulici. Zde se v praxi ukázala pravdivost pořekadla „všechno zlé je pro něco dobré“. Sem jsem si přivedl i ženu Jaromíru, kde spolu žijeme bez dětí. Když zůstalo po dokončení hnízdečka trochu času, začal jsem studovat večerní strojní průmyslovku a za pět roků jsem úspěšně odmaturoval. To už zaměstnavatel byl trochu větší. Spojená zemědělská služba

Blažovice, Jiříkovice, Ponětovice, Praze, Kobylnice, Dvorská, Bedřichovice a Šlapanice již dávala příležitost i maturantům a postoupil jsem na pozici mistra – vedoucího mechanizačního střediska ve Šlapanicích. V tomto období jsme s mladými spolupracovníky organizovali náš volný čas: sportovní utkání, zájezdy, návštěvy kulturních představení a podobně. To byl také počátek mého zapojení se do činnosti městských komisí. Začal jsem jako aktivista za JZD v komisi pro sport a mládež vedenou například panem doktorem Jaroslavem Zemanem. Někteří z mladších (starších?) čtenářů si jistě vzpomenou na běh do školních schodů z Masarykova náměstí.

Na začátku roku 1989 jsem se se zemědělstvím rozloučil a krátkou dobu jsem pracoval v Agrostavu v Líšni. Na

dalších deset let jsem zakotvil ve firmě s výrobou čističek odpadních vod Selata Brno. Tato firma měla původ v přidružené výrobě JZD Šlapanice. Pak jsem dva roky vedl sklad a prodával stavební materiál v Ponětovicích ve firmě Avus. Shodou okolností při úmrtí mojí maminky v roce 2001 jsem z této pozice odešel a našel jsem zaměstnání přímo ve Šlapanicích, jako seřizovač v lisovně firmy Čegan. Po třech letech jsem přestoupil na pozici údržby a opravy forem.

V zastupitelstvu pracuji již čtvrté volební období. Vždy jsem se snažil prosazovat většinové zájmy občanů našeho města a vytvářet podmínky pro spokojený život spoluobčanů. Vítám a podporuji všechny kulturní a sportovní akce, které organizátoři připraví ve prospěch kvalitního využití volného

času a poznávání se spoluobčanů. Jsem trochu zklamán špatnou vzájemnou podporou mezi organizacemi a malým zapojením občanů. Současné podmínky pro kulturní a sportovní vyžití pokulhávají za počtem obyvatel. Plánuje se nová výstavba bytů a průmyslové zóny bez dalšího rozšíření potřebné infrastruktury, což může vést v konečném důsledku k tomu, že se z našeho města stane „noclehárna, kde soused nezná souseda“. Považuji za velmi důležité vytváření pěkného a zdravého životního prostředí a atmosféry spolupráce a důvěry v našem městě. Rád se připojuji ke krédu pana Ing. Miroslava Mrkvici „Zájmy města (občanů města) jsou nad zájmy jednotlivců či skupin“ a doufám, že se nám bude dařit ho naplňovat beze zbytku v práci zastupitelstva a městských úředníků.

Informace z 12. až 16. jednání Rady města Šlapanice

Na svých jednáních přijala rada města v posledních týdnech mimo jiné následující závěry:

12. jednání – 24. 4. 2007

- schválila nové ceny za poskytování pečovatelské služby od 1. 7. 2007,
- doporučila zastupitelstvu ke schválení obecně závaznou vyhlášku města o místním poplatku za užívání veřejného prostranství,
- vzala na vědomí zprávu o stavebně právním a stavebně technickém stavu garáží při ulici Ponětovské a uložila OISM a SÚ nechat zpracovat znalecký posudek na průzkum, předložit cenovou nabídku a termín zpracování a na základě výsledků posudku zpracovat návrh dalšího postupu,
- schválila vzory typových smluv o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene – umístění přípojky kanalizační, vodovodní, plynové, kanalizační dešťové, kanalizační splaškové, sjezdu a vjezdu do pozemků ve vlastnictví města a uložila OISM uzavírat takovéto smlouvy podle vzorových smluv,
- souhlasila s napojením obytného souboru Brněnská pole podle předloženého materiálu – křižovatka tvaru T napojena na ul. Brněnskou mezi Geco tabákem a Meridou,
- vyjádřila souhlas s natáčením českého filmu Dušana Kleina „Svatba na bitevním poli“ v neděli dne 5. 8.

2007 v době od 10 do 22 hod. na Masarykově náměstí,

- schválila žádost Ing. Dvořáka o pronájem veřejného prostranství – městského parku – za účelem uspořádání koncertu 1. 6. 2007 s ukončením hudební produkce do 1.00 hodin za podmínky, že bude zajištěna pořadatelská služba a doprava,
- schválila vzorový text smlouvy a smluvní podmínky o nájmu hrobového místa a vzorový text dohody o ukončení nájmu hrobového místa,
- souhlasila s provedením údržby významného krajinného prvku „Ponětovický mokřad“; pověřila odbor životního prostředí vypracováním návrhu příslušné smlouvy o dílo,
- schválila žádost Sdružení občanů pro rozvoj Šlapanic o užívání veřejného prostranství na Masarykově náměstí dne 3. 6. 2007 za účelem pořádání „Nedělního odpoledne s dechovkou“,
- schválila žádost Sdružení pro rozvoj Šlapanic o umístění sochy sv. Aloise na pozemek p. č. 263/1 ve vlastnictví města. Umístění sochy bude provedeno po ukončení stavebního řízení,
- vyslovila souhlas vlastníka pozemní komunikace k žádosti Restaurantu Radnice o povolení zvláštního užívání místní komunikace ul. Kalvodovy k umístění a provozování let-

ní zahrádky restaurace; odstranění konstrukce proběhne nejpozději 31. 10. 2007,

- zamítla žádost firmy Coca-Cola na pronájem veřejného prostranství na Kalvodově ul. (konečná zastávka trolejbusu).

13. jednání – 4. 5. 2007

- schválila a doporučila zastupitelstvu ke schválení koupi pozemku p. č. 2188/1, orná půda, o výměře 1426 m², do vlastnictví města Šlapanice,
- starosta podal informaci o průběhu výběrového řízení na obsazení funkce tajemníka MěÚ a předložil návrh výběrové komise; rada schválila jmenování do této funkce Ing. Václava Hrabálka,
- schválila předložený návrh rozpočtového opatření č. 1 roku 2007,
- zamítla nabídku firmy EMPEMONT na vybudování bezdrátového rozhlasu z důvodu přechodného nedostatku finančních prostředků,
- schválila žádost Římskokatolické farnosti Šlapanice o pronájem městského parku za účelem uspořádání farního dne v neděli dne 10. 6. 2007,
- schválila finanční příspěvek Gymnázium Šlapanice na pořádání krajského finále v odbíjené žáků z rozpočtu města § 3121– gymnázium,
- schválila žádost společnosti CanoCar, s. r. o., Brno, o pronájem plochy části Masarykova náměstí u muzea

k prezentaci automobilů Suzuki ve dnech 27.–29. 6. 2007,

- vzala na vědomí informaci o uplynutí zkušební doby ředitele společnosti SATESO, s. r. o., Ing. Karmaše; obě strany se dohodly na dalším trvání pracovního poměru ve funkci ředitele společnosti,
- vzala na vědomí koncepční materiál zpracovaný komisí pro výchovu, vzdělávání a využití volného času a komisí životního prostředí a zemědělství v souvislosti s budováním sídliště Brněnská pole a v návaznosti na ulici Švehlovu a Průmyslovou zónu Šlapanice (cyklostezky, lesopark mezi městem a průmyslovou zónou, koncepce městské a okolní zeleně, výstavba nových rodinných domů, dětská hřiště) a doporučila postupovat v budoucnu podle vytvořeného materiálu.

14. jednání – 22. 5. 2007

- zamítla odprodej likusového objektu,
- doporučila zastupitelstvu určit ke spolupráci s pořizovatelem územního plánu zastupitele – Ing. arch. Jaroslava Klašku, starostu města,
- pověřila starostu Ing. arch. Jaroslava Klašku zorganizováním výběrového řízení na rekonstrukci kotelny MŠ Zahrádka podle metodiky Ministerstva pro místní rozvoj ČR pro zadávání veřejných zakázek malého rozsahu,
- schválila rozpočtové opatření podle přílohy s navýšením finančních prostředků na straně příjmů i výdajů 6088,8 tis. Kč,
- souhlasila s dalším pronájmem místnosti v DPS pro provozování pedikérské služby,
- uložila OISM zadat zpracování změny dopravního značení na Riegrově ulici v úseku okolí gymnázia s ohle-

dem na zvýšení bezpečnosti chodců bez omezení rychlosti,

- schválila rozdělení dotací zájmovým organizacím ve Šlapanicích a Bedřichovicích podle návrhu finančního výboru,
- schválila letopiseckou komisi ve složení: Ing. arch. Jaroslav Klaška, MVDr. František Fišer, DrSc., Luboš Charvát, Josef Kopecký a schválila kronikáře pana Luboše Charváta,
- vzala na vědomí informaci o kontrolním dni v ICEC Šlapanice,
- schválila rozšíření úředních hodin na oddělení správních činností I a II takto: pondělí a středa od 8 do 17, úterý od 8 do 13, čtvrtky od 8 do 12 hodin,
- schválila pořádání kurzu první pomoci komisí sociální a zdravotní a podporu této akce částkou 3000 Kč,
- uložila 1. místostarostovi sepsat se starostkou Podolí splátkový kalendář a neakceptovat žádost o prominutí dluhu v platbě za žáky obce, kteří navštěvují ZŠ ve Šlapanicích.

15. jednání – 25. 5. 2007

- schválila pronájem části pozemku p. č. 3548 (PK) o výměře 17 m² k provozování letní zahrádky na místní komunikaci firmě Restaurant Radnice, s. r. o.

16. jednání – 5. 6. 2007

- schválila zadání změny č. 6 ÚP SÚ Šlapanice – areál ICEC (čistě bydlení), stavební uzávěra na ul. Vrchlického a cyklostezka do Jiříkovic,
- schválila ukončení smlouvy se společností Kovoprojekta na zpracování urbanistické studie návrhu možné zástavby katastrálního území dohodou a současně i náklady rozpracované části,
- schválila a doporučila zastupitelstvu přijetí dotace z JmK na zho-

tovení projektové dokumentace – Šlapanice – odvod extravilánových a dešťových vod s protipovodňovými opatřeními ve výši 500 tis. Kč,

- vzhledem k tomu, že se uvolnila garáž na Masarykově nám., uložila OISM vyvést záměr na její pronájem,
- schválila smlouvu o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene s právem oprávněného JMP Net, s. r. o., umístit a provozovat stavbu STL a NTL plynovodů a plynovodních přípojek, přístupu a příjezdu k těmto energetickým zařízením za účelem provozování, údržby, oprav a rekonstrukce na pozemcích ve vlastnictví města,
- schválila smlouvy o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene z důvodu přeložky kabelů vyvolané budoucí realizací stavby Rekonstrukce STL a NTL plynovodu a plynovodních přípojek na ul. Nádražní se společnostmi Telefónica O₂, a. s., Praha, resp. SELF servis a JMP Net, s. r. o., Brno,
- vzala na vědomí informaci o pokračování Projektu na podporu talentované mládeže města Šlapanice v části věnované účasti města na Autosalonu 2007,
- schválila návrhy na personální změny a organizační opatření, které prezentoval a odůvodnil tajemník,
- schválila dodatek č. 1 ke Smlouvě o spolupráci při realizaci odborné praxe studentů Ekonomicko-správní fakulty Masarykovy univerzity,
- vzala na vědomí informace o zajištění bezplatné zápůjčky Microsoft Exchange Server (HW + SW) pro využití ze strany vedení města a oddělení informatiky.

Kulturní komise města Šlapanice

Ve Šlapanicích je mnoho spolků a organizací, které celoročně zajišťují bohatý program pro všechny obyvatele města. Naším cílem však je, aby byl občan o těchto akcích dobře informován, a tak jedním z hlavních zájmů kulturní komise je ve spolupráci s komisí pro tisk a informace vytvořit ucelený program akcí, které se ve Šlapanicích konají, a následná distribuce tohoto programu občanům.

V současné době je však naším hlavním cílem organizace části letošních Šlapanických slavností, které už jsou doslova za dveřmi (zajištění nedělního programu, hostujících souborů, doprovodných akcí atd.).

Činnost kulturní komise je velice pestrá. V následujícím období plánujeme například koncert dechové hudby na náměstí (září), zpívání na scho-
dech (ve spolupráci s komisí pro volný

čas) nebo vánoční koncert a oslavu Silvestra.

Hlavním cílem kulturní komise je pozvednout kulturní dění v našem městě. Pokud máte nějaké podněty a návrhy, co ještě v našem městě chybí, jakých akcí byste se rádi zúčastnili nebo naopak co se vám nelíbí, určitě si je nenechávejte pro sebe a napište nám (dagmar72@seznam.cz).

Kulturní komise

Foto M. Černá

Řešení situace parkování ve Šlapanicích

Za poslední roky se ve Šlapanicích výrazně zvýšila doprava, přibýlo aut a ubylo parkovacích míst. Důvodem je i to, že některé rodiny mají více aut, která nemají kam zaparkovat.

Problém parkování se začal řešit ve dvou liniích. Dopravní komise dostala za úkol vypracovat studii parkování ve Šlapanicích a městská policie dbát na to, aby řidiči správně parkovali. Strážníci si rozdělili šlapanické ulice, na které budou dohlížet. Každý z nich by měl maximálně využívat své místní a osobní znalosti, a tak

mít přehled o co nejvíce parkujících vozidlech, domech, občanech a parkovacím pořádku ve své ulici. Až do odvolání budou strážníci (podle možností) mezi devátou a dvanáctou procházet ulice a kontrolovat v nich parkování.

Zvláštní řešení si vyžádala jedna z nejproblematictějších ulic ve Šla-

panicích – Brněnská. Konkrétně její úsek mezi Kalvodovou a Riegrovou. Od 22. května je zde vyznačeno vodorovné dopravní značení, které řeší jak průjezdnost zatáčky, tak i možnost parkování vozidel před dalšími domy. O tomto značení rozhodl odbor dopravy MěÚ Šlapanice 4. 5. 2007.

Poděkování si jistě zaslouží firma Dynamark, která značení na této ulici pro město Šlapanice provedla zdarma.

Všechny tyto věci můžete uložit ve sběrném dvoře na Dlouhé ulici a nemusíte jimi krášlit přírodu

Říčka pod Andělkou, Padělký, Hraničky – fotografoval J. Kopecký

Otevírací doba sběrného dvora:

Út, Čt 14.30–18.00

So 9.00–12.00

Otevření trolejbusové měnírny ve Šlapanicích

Foto M. Černá

8. června 2007 byla ve Šlapanicích za přítomnosti zástupců města, kraje a dalších aktérů slavnostně otevřena nová trolejbusová měnárna.

Stávající pojízdnou měnárnu z roku 1973 (dva vozy – strojní a napáječový) na okraji města Šlapanice nahradila nová měnárna s nejmodernějším technologickým zařízením dodaným generálním dodavatelem celé stavby – OHL ŽS Brno, a. s.

Modernizace celého objektu přispěla nejen k estetickému vzhledu, ale především ke spolehlivosti provozu měnárny, a tím i ke spolehlivosti a zkvalitnění trolejbusové dopravy do Šlapanic. Výměnou technologie došlo také k výraznému zlepšení ochrany životního prostředí (výměna olejového transformátoru za suchý, podstatné snížení hladiny hluku atd.). V nové měnárně je počítáno s kapacitní rezervou pro možnost rozšíření trolejbusové dopravy do dalších částí města.

Celé zařízení je bezobslužné, řízené počítačem přes dálkové ovládání z centrálního energetického dispečinku DPMB, a. s. (Pro odborníky: přírodní napětí ze sítě E.ON je 22 kV, výstupní napětí pro provoz trolejbusů je 660 V stejnosměrných.)

Celý projekt financovaly JMK, SROP a EU.

*Mgr. Hana Pohanová,
tisková mluvčí DPMB, a. s.*

Čechova horší než ve středověku

Čechova ulice ve Šlapanicích žije dnes mnohem hůř než ve středověku. První krok z domu již několik desítek let neznamena pro její obyvatele nic jiného než skončit po kotníky v prachu anebo v bahně. To podle toho, zda je sucho, nebo právě zapršelo. Zvláště několik posledních let se zde všechno s nevšední rychlostí pokrývá silnou vrstvou prachu či odporného mazlavého bahna. Fasády domů, parkující auta i náhodní kolemjdoucí.

Před nedávnem byla vrstva desetileté udusané špíny odvezena. Všichni jsme se těšili, že ulice bude konečně vyasfaltována tak, jak je to již padesát let běžným zvykem i v rozvojových zemích. Na Čechovu však civilizace asi hned tak nedorazí. Několik stavebních strojů do ulice navezlo a udusalo jenom další prach. Je o poznání čer-

nější než ten středověký, a tak teď už nekončíme po kotníky v prachu, ale v černém prachu. Auta nemizí pod vrstvou bláta, ale pod vrstvou černého bláta. A nedej bože, aby to nějaký liják spláchl do kanálu. Jménem civilizace by nám sem pak možná někdo navezl hromadu uhelného mouru.

Šlapanice se široko daleko proslavily především tím, že se přes ně nedá jezdit. Jejich návštěvníci si již dávno zvykli na to, že se v nich nedá ani chodit. Až donedávna jsme je všechny vtipně utěšovali tím, že se prostě nedá svítit. V poslední době nás však přešly i tyto zbytky humoru. Nějakého dobráka jsme zřejmě vyprovokovali natolik, že nám začal pravidelně vypínat proud. Prozatím sice jenom přes víkendy, ale kdo ví, co bude dál.

Každopádně už teď jsme na tom po všech stránkách hůř než ve středověku. Vedle elektrického sporáku sice už budujeme ohniště, abychom mohli vařit, ale se svícením si nevíme rady. Zatímco ještě před několika sty lety bychom si mohli pořídit louče, dnes je neseženete ani v Albertovi. A tak budeme asi jednoduše potmě. Ale možná, že je to tak lepší. Alespoň se na ten svinčik kolem sebe nebudeme muset pořád dívat.

Dalibor Martišek

ODPOVÍDÁ STAROSTA MĚSTA

Vážený pane Martišku,

Váš článek mě nenechal klidným a po prvním přečtení jsem ho raději odložil, abych neodpovídal bez rozmyslu. Mám v úmyslu ho přiložit k mému dopisu Správě a údržbě silnic Brno, energetické společnosti E.ON. a zhotovitelům rekonstrukcí

inženýrských sítí, především Metrostavu, a. s., kde budu urgovat stav komunikace, koordinaci vypínání el. proudu a výstavby, nehodné třetího tisíciletí.

Nicméně se mi zdá, že buď jste psal ve velkém momentálním rozčilení (chápu; mě také občas něco „vytočí“ do nepřítelů), nebo, pokud jste psal článek vážně a po důkladném uvážení, musím konstatovat, že není příliš vyvážený. Posuďte: nevím, zda myslíte na celou ulici Čechovu, vždyť přece má docela nový povrch (zejm. v úseku od Švehlovy ulice až po Svatojánské náměstí), v týdnu před letošními Velikonocemi probíhala komplikovaná uzávěra křižovatky Čechova–Nádražní, kde se přepojovala nově budovaná splašková kanalizace. Vše proběhlo hladce a v termínu, až na zapomenuté značení přechodů pro chodce, které jsme museli urgovat za zhotovitele s pomocí náměstka hejtmana Ing. Horáka u správce komunikace Správy a údržby silnic Jm kraje. Aby toto

mohlo na Vaší ulici proběhnout, museli nápor dopravy snést obyvatelé ulic Štefanikova a Karla Čapka, podstatně méně připravených či vybavených. Dále na Vaší ulici probíhá rekonstrukce plynovodů z nízkotlakého na středotlaký systém. Faktem je, že výstavba splaškové kanalizace se před dvěma roky v dolní části ulice příliš nepovedla. Zhotovitel ji musel několikrát opravovat. Podle mne se Vámi popisovaný stav – prach nebo bláto – týká tedy pouze malé části Čechovy ulice, od jejího vyústění z Brněnské po Jungmannovu a, jak už jsem předeslal, budu usilovat o nápravu. Současné problémy s výpadky elektrického proudu vyplývaly z rekonstrukce vedení vysokého napětí energetické společnosti E.ON distribuce, která provádí rekonstrukci na svém zařízení ve své režii. Informuje veřejnost dosud běžným systémem, tj. pomocí webových stránek města a infokanálu. Pravda je, že příslušní pracovníci nedomysleli dosah vypínání el. proudu o několika po sobě jdou-

cích sobotách. Souhlasím s Vámi, že to je pro odběratele nepříjemné, protože v mnoha domácnostech je sobota den úklidu. E.ON však prosí o pochopení, neboť musel o jedné ze sobot vypnout měničnu proudu DPBM a nemohly tudíž jezdit trolejbusy. Náhradní doprava autobusy byla možná po celý den pouze v sobotu. Další sobotu muselo být vypnuto napájení trolejí Českých drah, a nemohly proto jezdit vlaky na trati přes Šlapanice. Bohužel o těchto skutečnostech jsem se dozvěděl se zpožděním a teprve pak mohl reagovat, ovšem pouze větším důrazem na lepší informovanost veřejnosti. Město nemá s dodavatelem el. energie žádnou smlouvu nebo jiný vztah, aby mohlo zasahovat do rozsahu dodávky el. energie a říkat tehdy ano a tehdy ne.

Neztrácejme proto hlavu, středověk je nenávratně za námi. Mimochodem takový večer při svíčkách má i ve třetím tisíciletí neodolatelné kouzlo romantiky. Hezké léto roku 2007 přeje

Ing. arch. Jaroslav Kláška

Máš na to?

Závěrem roku se skupince odvážných hochů ze septimy a sexty šlapanického gymnázia dostala do rukou nabídka na mimořádnou soutěž „Máš na to?“ pořádanou Policií České republiky. Za podpory svého tělocvikáře Mgr. Petra Uríka se rozhodli této soutěže zúčastnit, a změřit tak síly s ostatními školami. V rámci úspory času a peněz se dějiště okresních kol za Brno-venkov a Vyškov konalo ve stejném místě, a to na vyškovské Základní škole Osvobození. Celé soutěži

předcházela třítydenní tvrdý trénink (nejen v hodinách tělocviku), kdy si kluci zkoušeli a nacvičovali dané cviky. Soutěž se skládala ze čtyř specifických disciplín: 1. člunkový běh (sprint 4x10 m), 2. maximální počet provedených kliků, 3. celomotorický test a 4. vytrvalostní běh na 1000 m. Mimochodem, tyto disciplíny musí absolvovat každý uchazeč o práci u policie.

Celá výprava již na cestě měla jasnou vizi jednoznačně vyhrát. Konkurence ostat-

ních šesti družstev nebyla vůbec špatná, ale jakmile jsme se dostali na řadu v jednotlivých disciplínách, rekordy jen padaly. Není tedy náhodou, že první dva v pořadí jednotlivců skončili právě kluci z našeho týmu. V celkovém pořadí družstev jsme obsadili první příčku nejen v rámci okresu Brno-venkov, ale dokonce předčili i výsledky nejlepších škol okresu vyškovského. Ceny nám předala paní nrap. Leona Lustigová, zastupující policii okresu Brno-venkov, která nám zároveň předala pozvánku i na krajské kolo, které se bude konat v září v Brně. Držte nám palce.

Za všechny sepsal Jan Páral

Foto: Pavel Svoboda

Krajské finále žáků a žákyň na Kraví hoře

16. května proběhlo na Kraví hoře krajské finále žáků ve volejbale. Gymnázium Šlapanice bylo pořadatelem, takže přípravu a organizaci si vzal na starost největší fanda volejbalu na našem gymnáziu, p. prof. Sklenář. Nebyl na to samozřejmě sám, pomáhalo mu několik stejně zapálených studentů.

Finále probíhalo od 9 hod., ale pořadatelé spolu s prof. Sklenářem se na Kraví horu vypravili dřív, aby po příjezdu všech šesti družstev žáků, která bojovala o postup, bylo vše připraveno a mohlo se začít zápolit. Proto tuto pomocníci spolu s hráči museli vynechat ten den všechny vyučovací hodiny, což ale všichni do jednoho přijali s úsměvem na tváři (zvýšenou pílí látku doženou!).

I když bylo vše nachystané a všechna družstva v pořádku přijela, jedna věc se stejně nevydařila. Bylo to sluníčko, které si s námi celý den hrálo na schovávanou. Ten den byl proto velký zájem o teplý čaj, takže varná konvice neměla ani chvíli klidu. Odpoledne se počasí aspoň trochu umoudřilo, takže jsme rozmrzli a mohlo se vyhlásit vítězné družstvo, kterým bylo Znojmo. Druhé skončily Boskovice,

ostatní družstva si prohru kompenzovala dobrými ledňáčky a tyčinkou Twix, kterou dostala za účast od pana místostarosty Pavla Horáka.

Druhý den, 17. května, se na stejném místě konalo krajské finále žákyň, kterého jsme se zúčastnily i my, žáčky z gymnázia, a další čtyři družstva. Počasí nebylo ani o trošku vlídnější. Celé dopoledne pršelo, takže se začalo hrát až později, kdy nám sluníčko vynahradilo špatné počasí za oba dva dny tak, že vyschlá hřiště se i po dešti musela začít znovu zavlažovat, aby antuka ne-

prášila, a většina přítomných zvolila krátké rukávy.

Dokonce si na nás udělaly ve svých nabitých dnech čas i paní ředitelka Richterová a paní sekretářka Švehlová, které se na finále přijely podívat.

Po dlouhém a napínavém boji nakonec vyhrálo družstvo Šanova a druhé skončily opět Boskovice. Naše družstvo bylo třetí, což nás ze začátku velmi mrzelo, ale bronzový pohár, ledňáčky z rukou pana starosty Ing. arch. Klásky a hezké počasí nám náladu opět zlepšily.

Po odjezdu čtyř družstev jsme se pustili, jako správní pořadatelé, do velkého úklidu. Paní ředitelka prohlásila, že reprezentovat se má nejen na hřišti, a tak jsme všechny holky vzaly smetáky a pustily se do zametání budovy. Kluci zatím dávali do pořádku všechna hřiště a nakonec jsme pořádně unavení a vyčerpaní vyrazili zase zpátky do Šlapanic s pocitem, že trenéři, učitelé a zúčastnění sportovci naše pořadatelské schopnosti ocenili.

*Hana Čermáková,
členka organizačního týmu
Foto M. Černá*

VOLEJBAL – HRA PRO ŽIVOT

„Volejbal je týmová hra a je to s ní podobné jako v životě.“ Myslím, že tato slova zazněla na krajském finále ve volejbale, kdy je přede mnou vyslovil pan profesor z Gymnázia Šlapanice Zdeněk Sklenář. A protože pak jakoby mimochodem v jeho řeči následovalo mnoho dalších myšlenek, které mě zaujaly, rozhodla jsem se nenechat si je pro sebe a podělit se o ně s ostatními prostřednictvím Zpravodaje.

„Když učím děvčata volejbal, snažím se nejenom o jejich sportovní růst, ale pokouším se pracovat i s charakterem a hráčky také trochu vychovávat. Mám pak velkou radost, když se třeba vzdám a při návratu je náhodou slyším používat stejné slovní obraty, jako jsem říkal já jim, když jsem je napomínal, a kterým se někdy tak brání.“

Vedle sportovních pravidel a dovedností získávají hráčky díky poctivému tréninku mnoho dalších schop-

ností, které jsou pro ně pak důležité i mimo hřiště. Hráčky, které jsem trenoval poslední sezónu, byly seštrukturované, znaly taktiku a strategii hry i bez velkých řečí a věděly, jak k utkáním i tréninkům přistupovat. A to i po lidské stránce, což je někdy důležitější než výkon na hřišti. Byla pro ně příznaková vůle postavit se proti nepříznivým podmínkám, proti nedostatku formy, bít se s nepřízní osudu a smůlou. V zápase se tohle vždy hodně projeví. Na cizích týmech je hned vidět, jaká je v kolektivu atmosféra.

Prozíraví trenéři vedou hráče v první řadě po stránce výchovy. Klidně nechají sedět nejlepšího, když se vzepře pravidlům týmu. Týmová hra totiž učí hráče spolupracovat, dokázat pomoci druhému i umět se opřít o druhé. Nikdo nemůže hrát jen za sebe, bez spoluhráčů by nevyhrál. Vždy na závěr akce sice vyhlášíme nejlepší hráčky, ale všechny by si měly být vědomy toho, že bez druhých by na své ocenění nedosáhly. Hezké je pak vidět starší děvčata, jak se starají o ty mladší, zajímají se o jejich úspěchy i prohry a mají k nim kamarádský vztah.

Aby fungoval tým, měl by každý člen vědět, že pomoc spoluhráči je nezbytná, protože příště ji bude potřebovat sám, na druhou stranu musí umět přiznat svou chybu a nehledat ji jinde, poděkovat za pomoc a pracovat na nápravě. Je nejvyšším úspěchem, když se právě tohle stane pro všechny samozřejmostí.

Důležitou věcí je také pokora. Ke každému zápasu je třeba přistupovat s pokorou, ovšem také s vírou ve své schopnosti. Když na toto někdy holky zapomněly, vymstilo se to. Jeden vyhraný set ještě nic neznamená

a v zodpovědném přístupu je třeba vytrvat do konce.

Volejbalová hra však není jen o umístění na „stupínku vítězů“, o jednom úžasném smeči nebo vyhraném zápase, ale o těch upocených tričkách, o skromných bojových srdcích. A když nám potom vyrostou takové hráčky, jako Bára Kopečková a další, máme z nich velkou radost, protože vítězství nad sebou je sice nejméně oslavované, ale já ho považuji za vítězství největší. Najednou máme před sebou hotového slušného dospělého člověka. To přece není málo, že?“

Magdalena Černá

Družstvo gymnázia postoupilo do finále České republiky, které se bude konat v Hradci Králové na závěr školního roku. V turnaji smíšených družstev neztratili v okresním finále ani set a postoupili mezi špičku v republice. Nejlepšími hráči krajského finále byli vyhlášeni zcela jednomyslně všemi trenéry Simona Holečková a Honza Uher. Držíme jim palce v dalších bojích.

*Spokojený
Zdeněk Sklenář*

*Nejlepší hráči turnaje Simona a Honza a základní šestka Kuba, Honza, Honza, Simona, Anička a Bára
Foto Gymnázium Šlapanice*

Poděkování mateřské školy Podolí

Vážené ředitelství Gymnázia a ZUŠ Šlapanice,

Mateřská škola Podolí Vám ze srdce děkuje za krásnou oslavu Dne dětí,

kteřou pro nás připravili studenti ze třídy pana profesora J. Kotulána. Prosim o vyslovení pochvaly všem, kteří se na programu pro naše děti podíleli.

Připravili hru o Sněhurce a trpaslících, v jejímž průběhu musely děti plnit na stanovištích různé úkoly, např. lovit perly ve vodě, skákaly v pytlicích,

hledaly se zavázanýma očima zavěšené bonbóny, skládaly puzzle, jezdily slalomem na koloběžkách, trefovaly se šíškami nebo zvonily na vysoko zavěšený zvoneček apod. Všechno se dělo pod dohledem zkušeného „trpaslíka“ a za správné provedení úkolu následovala odměna ve formě nějaké sladkosti.

Vstřícný a opravdu hezký vztah Vašich studentů k malým dětem byl

skutečně příkladný a svědomitost a pečlivost, s jakými k zadanému úkolu přistoupili, je chvályhodná.

Věřím, že i pro studenty bylo dopoledne 1. června v Podolí smysluplně stráveným časem a že si prožili radost ze šťastných očí malých dětí.

Ještě jednou děkujeme za krásnou oslavu Dne dětí. Velké poděkování patří také studentům za pohád-

ku „O princezně Máně“, kterou pro nás sehráli 4. 5. v místní sokolovně. Také tento zážitek se stal velmi obohacujícím v životě naší mateřské školy. Těšíme se na další radostnou spolupráci s Vaším gymnáziem.

Jménem všech dětí a zaměstnanců MŠ Podolí

Miroslava Lípová

Vážení přátelé školních lavic,

chtěla bych vám představit občanské sdružení KALAMÁŘ pro ZŠ Šlapanice, které bylo založeno na podporu aktivit základní školy jak pro školní, tak i mimoškolní volnočasové aktivity. V našich stanovách je mimo všestrannou pomoc a podporu ZŠ také podpora tělovýchovy a sportu neorganizované mládeže a v neposlední řadě podpora dobrovolných činností mládeže. Spolupracujeme se SRPŠ, podíleli jsme se na realizaci plesu ZŠ a Dne Země, podpoříme ZŠ také při realizaci Dne dětí. Nejdůležitější úkol ovšem vidíme v získávání finančních prostředků na všechny tyto aktivity.

Současně bych ráda zavzpomínala na školní léta a hlavně na školní budovy. Moje retro se týká let sedmdesátých, let z hlediska školní docházky značně stěhovavých. Let, kdy třídy putovaly po Šlapanicích z jedné strany na druhou, ať do jídelny, na pozemky, do dílen, do tělocvičny nebo na hřiště (samozřejmě na to fotbalové, u sokolovny, jiné tady nikdy nebylo).

Takže jak to tenkrát bylo, tenkrát, když se o nové škole teprve snilo a pak se dlouhá léta stavěla. První a druhou třídu jsme absolvovali na orlovně, už od druhé třídy na směny, družina dopoledne samozřejmě nebyla – maminky, plačte. Třetí třída byla romantická – na Pionýráku, ve společnosti myšek, loutkového divadla pana Hanzla a pionýrských kluboven. Ostatně ro-

mantika pokračovala, ve čtvrté a páté třídě ve staré budově tak zvané dívčí školy (na místě dnešní knihovny). Za nás se učilo už jen v přízemí, vyšší patra byla podepřena sloupy a vstup byl přísně zakázán. Ale záchodky byly v patrech, dívčí dokonce až nahore, takže jsme samozřejmě zkoumali. A na dvoře prý ústila tajná podzemní chodba, kdo ví... V té době jsme stále chodili na ráno a na odpoledne, nevzpomínám si přesně, jak to bylo s tělocvikem, ale dost času jsme trávili v Hliníku a vraceli se zamazaní blátem od hlavy k patám.

Do šesté třídy jsme postoupili na Děvín, to už bylo blízko velké hlavní budovy (dnešní gymnázium), kde byla ředitelna, sborovna a kabinety – prostě škola. A cvičit se chodilo na soko-

lovnu. Všechny ty budovy měly zvláštní atmosféru, svoji vůni (někdy spíše „vůni“) a historii.

A pak v sedmé a osmé konečně v té významné hlavní budově, to znamenalo, že už jsme skoro dospělí. Vyvrcholením školního putování byla ovšem třída devátá – stěhování do nové školy! Samozřejmě, že ne všichni, budova zdaleka nebyla dokončená. Voněla novotou, byla krásná, byla tajemná, opředená zvěstmi o tom, že ujede až na náměstí. Žáci i učitelé bloudili po chodbách zaskládaných novým nábytkem, objevovali jsme všechna zákoutí, specializované učebny – třeba chemickou laboratoř i s prvním pokusným výbuchem pana učitele Vaňury.

Tělocvična se tenkrát teprve začínala stavět, hřiště bylo snem. Bohužel, snem zůstalo dodnes. Je to smutná pravda, že 28, slovy dvacet osm let nestačilo k tomu, aby za školou vzniklo hřiště.

Tisíce dětí několika generací prošly základní školou bez možnosti využívat rozsáhlý pozemek, který za školou je. Šlapanice zřejmě vždy spoléhaly na blízkost Brna, protože sportovní využití tady vždycky chybělo. Nechci v žádném případě snižovat zásluhy Sokola, fotbalových oddílů a dalších, které jistě vchovaly spoustu dětí, ale pro neorganizovanou mládež nebylo možné v minulosti ani nyní najít místo k aktivní zábavě.

Samozřejmě, že problémem je i celkový technický stav školy – zejména z hlediska energetické náročnosti. Zásadní problémy, například statické, podle slov odborníků nejsou, ale neřešení problému energetiky stojí ročně statisíce korun, které by mohly být využity na zvýšení kvality výuky nebo právě na školní hřiště. Nechováme se jako dobří hospodáři, jestliže necháváme chátrat náš společný obecní majetek.

Jedna z věcí, kterou můžeme udělat, je tyto problémy popsat a zveřej-

Položení základního kamene školy 23. 9. 1973

nit, rozvířit zájem vás všech. Občanů, kteří do šlapanické školy chodili, chodily nebo chodí tam vaše děti, budou tam chodit vnoučata... Škola není jen věc starostů a zastupitelů, je to věc nás všech. Bylo by možné posuzovat, kolik peněz bylo za všechna ta léta vydáno tu i onde, místo aby byly použity třeba na hřiště, ale co s minulostí, pokusme se něco podniknout, ať alespoň budoucnost je přívětivá.

V dnešní době, kdy se neustále hovoří o zvyšování kriminality mládeže, o nebezpečí drog a jiných patologických jevů, by mělo být vybudování hřiště a oprava školy prvořadým zájmem každé obce. Jistě, existovala teorie školu zbourat a postavit jinde, ale to jsme snad ani nemohli brát vážně, nehledě na to, že o hřišti se v té souvislosti nemluvílo vůbec.

Prosím tímto nejen za sebe, za občanské sdružení KALAMÁŘ, ale za vás za všechny: Vážení představitelé obce, neslibujte podle hesla Slibem nezarmoutíš, nepoužívejte planá hesla o vrabcích v hrsti – ale číňte. Začněte s konkrétními kroky, zahrňte školní hřiště do rozpočtu na příští rok, jistě se najde něco, co není tak nutné, a jistě to většina občanů pochopí. Zaplaťte za zpracování žádostí o dotace specializovaným agenturám, to se jistě vyplácí. Podporujte základní školu – to je ta naše škola, sem by měly chodit všechny šlapanické děti. A měly by sem chodit rády, měly by být pyšné na svoji základku. Je to velký úkol, velká výzva, ale není to nemožné. A je to ve vašich rukách.

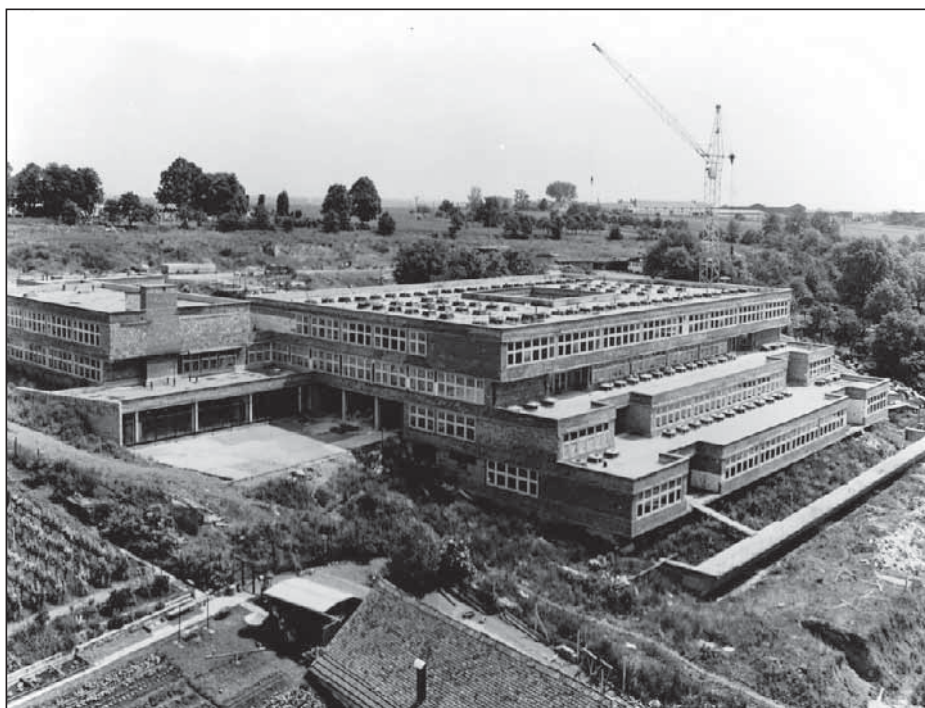
Na závěr mi dovolu poděkovat jménem občanského sdružení KALAMÁŘ všem současným i budoucím sponzorům, bez kterých by naše činnost nebyla možná. A samozřejmě spolupracovníkům a všem lidem ochotným udělat něco pro dobrou věc.

Eva Míčová

STAROSTA MĚSTA DODÁVÁ

Vážené občanské sdružení KALAMÁŘ, vážená paní Míčová,

se zájmem jsem si přečetl Váš článek. I já vzpomínám na ona romantická školní léta „od dívčí školy přes Pionýrák, Děvín až na hlavní budovu“. Nové školní budovy jsem se už, jako školou povinný, „nedožil“. K tzv. nové škole mi dovolu jeden odstavec pro vyvážení vašeho článku: bu-

dovu ZŠ na Masarykově náměstí postavily bývalé Pozemní stavby Brno, n. p. Faktem je, že budova měla od počátku statické poruchy, které vedly k její rekonstrukci již po cca 15 letech provozu. Tehdy „byl objeven“ kinosál, zazděný a plný fekálií, které tam byly svedeny. Rovněž svody dešťové kanalizace byly svedeny do země k základům (což je v pořádku), ale jaksi se pozapomnělo je napojit na ležatou kanalizaci v zemi, která by dešťovou vodu odváděla neškodně do kanalizace. Takto dešťová voda podmáčela základovou půdu, což bylo, mj., zdrojem vámi uváděné statické nestability. Škola byla v období 1990–95 rekonstruována za účasti státního rozpočtu (dotace) v celkové výši 23 miliónů korun. Z vlastních prostředků čerpala ZŠ investice ve výši 1 mil. Kč. V letech následujících investovalo město do oprav ZŠ dalších 7 mil. Kč a do rekonstrukce jídelny ZŠ město investovalo 7,1 mil. Kč. Dohromady tak bylo investováno do ZŠ v letech 1990–2006 celkem 38,1 mil. Kč.

Nicméně život jde dál a dnes stojíme před dalšími problémy této stavby: bazén v ZŠ není těsný a do jeho konstrukce zatéká, celá budova nevyhovuje současným novým a přísným nárokům na energetickou bilanci, školní hřiště nebylo nikdy zkolaudováno, jak nás informoval ředitel ZŠ. Celková oprava či rekonstrukce všech problémů školní budovy bude stát, podle předběžných odhadů, asi 70 mil. Kč. To jsou značné peníze,

které město nemá, a je zřejmé, že je třeba zapojit různé dotační tituly. Zkoumáme možnosti státního rozpočtu. Je zřejmé, že i pro něj je uvedený objem pro jednu školu velký, proto žádáme o poskytnutí dotací na několik etap. Zkoumáme i další možnosti: jsme v jednání s několika specializovanými agenturami (o kterých píšete ve svém článku), které by pro nás administrovaly získání dotace, a zkoumáme i možnosti získání nadačních prostředků. V každém případě letošní městský rozpočet počítá se zapojením 700 tis. Kč na pořízení projektové dokumentace, nebo její části, rekonstrukce. Nejen na stav budovy, ale i na chod školy a výuku jsou určité stížnosti či připomínky rodičů. Mnoho těchto rodičů pracuje nyní v komisích rady města a věřím, že v blízké budoucnosti budou známy první výsledky jejich práce. To vše je nutno zahrnout do úvah, jak dál se školou.

Vážení přátelé občanského sdružení KALAMÁŘ, vážená paní Míčová, je dobré, že vás nenechává klidnými stav budov naší základní školy. Předpokládám, že také minulému, nebo minulým vedením města a zastupitelstvům jste připomínali tuto problematiku (i když já jako člen minulého zastupitelstva o tom nevím). Docela by mě zajímalo, s jakým výsledkem. Mohu vás ujistit, že naše vedení města řadí problematiku naší základní školy v celém rozsahu mezi priority, řešíme ji a budeme řešit.

Ing. arch. Jaroslav Klačka

Soutěžíme...

Naše základní škola se každoročně účastní řady soutěží určených pro zvědavé a nadané děti. Uplatnit a prokázat mohou nejen svou obratnost a sílu, např. soutěže tělesné výchovy, ale i znalosti, dovednosti a talent.

V českém jazyce se pravidelně zapojují do celostátních soutěží – olympiády v českém jazyce pro 8. a 9. ročník a recitační soutěže, určené pro 2. stupeň ZŠ. A právě zde patří naše škola k úspěšným. Talentovaní žáci Štěpánka Zemánková, Libor Potůček a další v minulých letech prokázali, že český jazyk a literatura dovede oslovit i dnešní děti a je pro ně zdrojem krásy a radosti.

Letos se stal velkým objevem a překvapením v recitaci Jakub Zoufalý ze 6. A. Zvítězil ve školním kole a v oblastní soutěži v Ivančicích; svým spontánním projevem oslovil odbornou porotu natolik, že postupuje do kola krajského. Všichni máme z jeho úspěchu velkou radost a přejeme hodně štěstí. *Mgr. Naděžda Crháková*

DEN ZEMĚ – jak to vidí děti

Jan Šmerda, 3. A

O čem by mohly stromy vyprávět aneb Co se děje v lese

V lese krásně prozpěvují ptáčci. Poblíž lesa je dům, na komíně sedí čáp. V lese rostou hříbky. Šumí tam voda a u vody sedí vydra. Žabka skáče po listech a je nenápadná. V lese rostou borůvky, sladké jahody a plno dobrůtek. Sýkora poletuje nad lesem. Na rozhledně myslivec pozoruje jeleny a srny. Myslivec jde i se psem Brokem, který většinou hledá stopy.

Chodíte rádi do lesa? Já ano.

Daniel Fišer, 5. A

O čem by mohly stromy vyprávět aneb Co se děje v lese

Přišel jsem do hlubokého lesa a byl jsem ohromen. Slyšel jsem někoho brečet. Byl to strom a brečel a mluvil! Ptám se ho, proč pláče, a on mi odpověděl, že prý ho nikdo nezalévá a že prý kolem něj hází lidé odpadky. Já jsem mu řekl, že odpadky vyhodím a že mu přinesu vodu. Pak jsem mu donesl vodu a on mi poděkoval. Zeptal jsem se ho, jak se jmenuje, řekl: „Jmenuji se Matýsek. A jak se jmenuješ ty?“ „Daneček a mám bráchu Adámka.“ Už byl večer. Chtěl jsem jít domů, ale zabloudil jsem. Zavolal jsem: „Matýsku, kde jsi?“ Ozvalo se: „Jsem tady!“ „Kde?“ „Tady!“ Matýsek se kvůli mně vytrhl ze země a šel za mnou, protože jsem ho nemohl najít a ještě k tomu jsem se ztratil. Potom mě navigoval, jak ven z lesa. Až jsme našli cestu ven. Donesl jsem ho k nám domů a zasadil jsem ho. Matýsek mi poděkoval. Zalévám ho teď každý den.

Závěr školního roku 2006/7 v Mateřské škole Ponětovice

byl ve znamení „velkých dětí“, které si užily posledních dnů školky před vstupem do školy. Letos nám odchází 11 dětí. A tak začaly oslavy Dne dětí a trvaly až do konce června. Čekala nás spousta překvapení. Přijelo za námi Zemanovo dřevěné divadlo, vyrazili jsme na výlet do Zoo Lešná, 1. 6. vyrostl na zahradě skákací hrad, hledali jsme poklad, jeli do divadla Radost v Brně na Pejska a kočičku, připravili společnou akci s OÚ – Pohádková cesta, zašli na kolotoče a některé děti zatancovaly na hodech v krojích lidové tanečky.

Společně s rodiči jsme vyrobili tradičně alegorický vůz, tentokrát Cirkus,

namaskovali se za klauny, zvířátka a jeli ve velkém karnevalovém průvodu ve Šlapanicích přivítat léto.

Všechny tyto zážitky provázela výchovně vzdělávací program naší školky – EKOLOGIE.

Jako zvláště zdařilou akci hodnotíme Pohádkovou cestu po Ponětovicích. Nejen proto, že nám přálo počasí. Velmi dobře se nám spolupracovalo s OÚ a chtěli bychom poděkovat paní starostce za spolupráci, manželům Školníkovým za sponzorování občerstvení dětem z MŠ a hlavně bývalým žákům naší školky, kteří se výborně zhostili úkolu organizátorů na jednotlivých stanovištích. Poděkování

patří i rodičům, kteří pomohli s přípravou a organizací různých akcí.

Poslední den ve školce jsme se slavnostně rozloučili se školáky, kteří přišli s aktovkami na zádech. Dostali na památku knihu s věnováním, školkové vysvědčení, kde zářila jednička s hvězdičkou, drobné dárky a připili jsme si na zdraví dětským šampaňským. Pro nás dospělé bývá toto loučení smutný den, ale nezbyvá, než věřit, že dětem MŠ Ponětovice dala dobrý základ do života, a popřát, ať šťastně vykročí v září do školních let.

Vám všem přejeme pěkné a pohodové léto.

Mateřská škola Ponětovice

Mateřská škola Zahrádka

Estetická výchova a spolupráce se ZUŠ

Naše děti, pokud si nehrají na školní zahradě, chodí každý den na vycházky. V MŠ zůstávají pouze za deště, silného větru, nebo když teplota klesne na více než -10°C . Naše město tak máme prochozeno křížem krážem. Někdy je nám smutno z toho, co vidíme, a dětem musíme vysvětlovat, proč je nově opravený park zničený, proč se někde povalují odpadky, proč má někdo před domem krásnou zahrádku a jinde je rumiště atd. Dovolte nám nyní krátkou úvahu nad jednou z možností, jak proti tomuto jevu bojovat...

Důležitou součástí výchovy dětí je výchova estetická, kterou tvoří hudba, výtvarná, dramatická výchova a literatura. Poslední dobou je velmi opomíjená a je kladen důraz především na vědomosti dětí, které mohou v budoucím životě zúročit. Když k tomu připočteme filmy a počítačové hry plné násilí, výsledek rovnice nám vyjde bez velkého počítání.

K nám přicházejí ty nejmenší děti a nabízí se nám možnost probudit v nich citlivou strunku pro všechno krásné. Učíme děti při různých hrách a činnostech nejen krásu a estetickou vnímat, ale především u nich rozvíjet tvořivé dovednosti. U človíčka, který vlastníma rukama vyrobí mamince dárek k svátku pro radost, vymodeluje z hlíny a naglazuje motýla nebo slunce, poslouchá básničky a poetické pohádky přiměřené svému vnímání, vyklíčí semínko přesvědčení, že nemůže ničit všechno pěkné kolem sebe. Pokud toto semínko bu-

deme dále rozvíjet, bude místo ničení potřebovat ke svému životu tvořivost a krásu, která ho bude obklopovat. To ovšem bez spolupráce s rodinou není možné. Proto pořádáme tvořivé dílny dětí a rodičů i samotných maminek.

Pro osobnost dítěte má nesmírný význam také hudba, a to nejen její poslech, ale i vlastní muzicírování. Děti mají k dispozici celou řadu dětských rytmických hudebních nástrojů, kterými se doprovázejí při zpívání. V tanečních a pohybových hrách u dětí rozvíjíme cit pro rytmus a melodii. Řadu roků spolupracujeme se ZUŠ ve Šlapanicích, jejíž učitelé koncem školního roku navštíví naši školu a rodiče mají možnost na základě jejich doporučení a rady přihlásit děti k výuce na zvolený hudební nástroj. A opět se dostáváme k podstatě úvahy. Děti, které si hudbu oblíbí a překonají počáteční krkolomné etudy a na slavnostním koncertě ZUŠ před-

nesou své skladby a potěší a dojmou své nejbližší, nebudou mít potřebu z nudy někde něco ničit. Zajděte někdy na tento koncert. Přesvědčíte se, že spousta dětí má hudbu ráda. Letos jsme dostali pozvání od naší „zušky“ na slavnostní koncert. Přivítal nás Večerníček a nejmenší muzikanti dětem zahráli na různé hudební nástroje pohádkové písničky. Koncert měl obrovský úspěch. Děti obdivovaly své kamarády, kteří ještě loni chodili do mateřské školy. Touto cestou děkujeme za výborný nápad a těšíme se na další setkání.

Na celé planetě neexistují dva stejní jedinci, každý z nás je sám sebou a každý má vrozené vlohy k určitým činnostem. Na rodičích a pedagogích je, aby je u dětí rozpoznali, rozvíjeli a podněcovali. Kdyby se nám to u dvou z desíti dětí podařilo, krásy kolem nás přibude a představitelům města nebude odcházet síla a chuť něco v našem městě vylepšovat. Aby děti měly vztah ke svému bydlišti, nesmíme zapomínat také na vlastenectví. Je to silné slovo, trochu zprofanované, ale ve své podstatě velmi důležité. Když člověk nic necítí ke své rodině, místu, kde žije, ztrácí pocit sounáležitosti a hrdosti. Ale o tom, že na tuto problematiku myslíme i v naší MŠ, zase někdy příště.

MŠ Zahrádka

Ve škole v přírodě – LIPOVÁ LÁZNĚ, 28. 5.–2. 6. 2007

V pondělí 28. května 2007 se sešlo v ranních hodinách u naší mateřské školy 23 dětí. Z toho 17 odvážných holčiček a 6 statečných kluků, 3 paní učitelky a 1 zdravotnice. Čekal nás šestidenní výlet bez maminek a táťků – škola v přírodě.

Po naložení kufrů, cestovních tašek, sportovních potřeb a hraček, po velkém loučení, kdy byly děti statečnější než mnohé maminky, jsme se s posledním zamáváním rozjeli do Jeseníků. Zpočátku nám cesta autobusem ubíhala rychle a sluníčko svítilo na cestu. Děti se už nemohly dočkat, kdy dojedeme do cíle naší cesty. Ani se nedá spočítat, kolikrát cestou musely paní učitelky odpovědět na otázku: „Kdy už tam konečně budeme?“ Po třiapůlhodinové jízdě s jednou přestávkou na občerstvení a protažení těla jsme dorazili do

Lipové, která se pro nás na několik dní stala dočasným domovem. Na prahu penzionu Slatina jsme byli přivítáni zářivým úsměvem milé paní Gebauerové, vedoucí rekreačního střediska.

Po ubytování na útulně vybavených pokojích a seznámení se s prostorami penzionu nás čekal dobrý oběd. Načerpali jsme síly při pohádce v postýlkách a šli si hrát na zahradu, která byla pro děti úplným rájem. S velkým jásotem uvítaly kolotoč, houpačky, dřevěný domeček a zejména bazén. Ten jsme využili k malému

osvěžení. Po odpolední svačince děti našly první dopis od panáčka Šlapáčka. Napsal nám, že nás čeká spousta úkolů na cestě za pokladem.

Prvním úkolem bylo složit papírovou čepici, na kterou jsme každý večer nalepili barevnou kytičku a tak počítali, kolik dní už jsme na škole v přírodě. Dále se naučit básničku o panáčkovi a vybarvit část obrázku, na kterém je Šlapáček nakreslen. Doprovázel nás celý týden a kontroloval, zda se nám daří plnit úkoly.

Druhý den jsme měli zapřemýšlet nad tím, jak se máme chovat v pří-

rodě, jaká na nás mohou venku číhat nebezpečí. Na vycházce do lesa jsme poznávali luční květiny a stromy.

Během pobytu jsme si chodili po snídani a před večerí pohrát do her. Zde se děti kromě her věnovaly různým výtvarným činnostem, např. kreslily fixem obrázky na bílé tričko, vyráběly papírové lucerničky.

Dny utíkaly jako voda. Ve středu jsme navštívili jeskyni Na Pomezí, kde největším zážitkem pro děti byli netopýři létající nad jejich hlavami. Díky tomuto vydařenému výletu jely některé děti vůbec poprvé vlakem.

Ve čtvrtek jsme uspořádali sportovní olympiádu v netradičních disciplínách, např. běh s kyblíkem na hlavě.

V pátek dopoledne jsme splnili poslední úkol. Děti poskytovaly první pomoc při odřenině a zlomenině. S nadšením obvazovaly kamarády a nosily zraněné. Odpoledne jsme se konečně mohli vydat na cestu za vytouženým pokladem. To bylo výkřiků radosti a štěstí, když děti poklad objevily. Večer jsme si zapálili lucerničky, zazpívali písničky a rozdali diplomy. Povíдали jsme si o tom, co pěkného jsme během týdne společně prožili.

Sobotní ráno bylo ve znamení očekávaného návratu domů. Ve Slatině se v autobuse rozezněla píseň „Sláva nazdar výletu...“ a následovalo radostné přivítání s rodiči. Pak už jen hurá domů popovídat první dojmy ze školy v přírodě.

MŠ Zahrádka

Rozloučení se Zahrádkou

Letos se rozloučí s mateřskou školou Zahrádka opět noví předškoláci. Po prázdninách už zasednou do školních lavic základních škol. Všichni se moc těší, co nového je čeká. Prála bych jim, aby je ve škole čekalo stejně takové milé a přívětivé prostředí, jaké na ně každodenně čekalo v mateřské škole.

Volnost, přátelství, slušnost, tolerance, vstřícnost, důvěra a mnoho dalších úžasných vlastností, které se v dětech snažily podporovat paní učitelky, paní kuchařky i tety ze školky, by byla velká škoda jen tak uzavřít do vzpomínek. Vztah k přírodě, udržování tradic ... snad neupadnou jen tak v zapomnění a naše děti se i po prvním prožitém školním roce na základní škole budou opět těšit do školy, tak jak se těšily do mateřské školy.

Nový Rámcový vzdělávací program k nám přichází se spoustou námětů. Snaží se nás motivovat k tomu, abychom v dětech rozvíjeli jejich pěkné vzájemné vztahy, podporovali v nich vztah k přírodě, pomáhali rozvíjet jejich osobnost, budovali sociální vazby, vedli je k udržování tradic. Měli bychom vycházet z vlastních zkušeností a dovedností dětí a otevírat jim dvířka za poznáním prostřednictvím činností jim nejbližších (při

hrách, tvořivých a činnostních aktivitách) a přiměřeně jejich rozumovým schopnostem, dovednostem a věku.

Prošla jsem mnoha mateřskými a základními školami a jsem moc ráda, že můj syn měl možnost navštěvovat právě mateřskou školu Zahrádka. Z našich dětí nám tu díky trpělivé práci všech zaměstnanců školky vyrostli „velcí šikulové“. Paní učitelky, které práce s dětmi baví a snaží se ji dělat poctivě, nepotřebují žádný nový vzdělávací program, aby jim napověděl, jak na to. V mateřské škole Zahrádka takové prima paní učitelky máme.

Budu moc ráda vzpomínat na pěkné chvíle, které tu můj syn prožil.

Bude se mi stýskat, Zahrádko.

Věra Štiková

Expozice v Muzeu ve Šlapanicích

V roce 1996 byla v Muzeu ve Šlapanicích otevřena *stálá expozice Pohled do národopisných sbírek*. Návštěvník v ní mohl vidět malý výřez ze života ve Šlapanicích před mnoha desítkami let. Dominantou, tvořenou dvojicí figurín ve slavnostním šlapanickém kroji, doplňovala lidová keramika, nábytek a výšivky. Na doprovodném panelu byly představeny fotografie šlapanických krojů z různých časových období.

Počín jistě potřebný a chvályhodný. Je tu však jedno velké ALE! Po deseti letech byla tato expozice opravdu překonaná a v její stávající podobě jí nemohlo už nic pomoci. Sice jsme vyměnili figurínu s ženským krojem, ale tato změna byla dost nepatrná. Proto jsme reagovali na četné připomínky našich návštěvníků, kteří již neměli zájem expozici zhlédnout, a zrušili jsme ji. Stalo se tak po deseti letech v lednu roku 2007.

Svým krokem jsme vyvolali další vlnu reakcí našich hostů. Chybí jim výstava zaměřená na Šlapanice nebo alespoň prezentace předmětů vztahující se k tomuto regionu. Jistě mají pravdu a my si tento nedostatek plně uvědomujeme. Přichystání nové expozice ale není jednoduchým úkolem a vyžaduje řádnou přípravu. Přesto nechceme ochudit návštěvníky o to, co jim patří, tedy o výstavy vztahující se ke Šlapanicím. Na jaře tohoto roku proběhla výstava Dálnice do pravěku, na které byly představeny archeologické nálezy ze stavby dálnice Brno–Vyškov. Přes léto je přístupná výstava o Národopisném souboru Vrčka a o zvycích letního ob-

dobí, které soubor obnovil a udržuje. Na podzim připravujeme výstavu o foto-
grafování, kterou doplníme o šlapanické reálie. A konečně v zimě proběhnou dvě výstavy věnované tomuto období: jedna bude pojednávat o událostech, které následovaly po bitvě u Slavkova, a druhá představí vánoční zvyky a tradice v minulosti i současnosti. Myslím, že předchozí výčet ukazuje, že všechny naše akce doplňujeme o detaily vztahující se k našemu městu.

Z výstavy Vrčka od jara do podzimu
(Den matek)

Rádi bychom požádali čtenáře Šlapanického zpravodaje o pomoc. V únoru letošního roku jsme veřejnosti zpřístupnili zrekonstruovaný historický koněspřežní kočár. Bohužel se nám nepodařilo zjistit o historii a osudech tohoto kočáru nic bližšího. Pokud víte, kdo byl jeho majitelem, kdo a při jakých příležitostech jej používal, napište nám. Snad se nám společně podaří odhalit jeho tajemství.

**Adresa: Muzeum ve Šlapanicích, Masarykovo náměstí 18,
664 51 Šlapanice nebo muzeum@brnenska.cz.**

Přesto jsme přesvědčeni, že expozici nebo delší výstavu zpracovávající místní tematiku si zasloužíte. Konceptně již rozpracováváme různá témata a volíme vhodnou strategii zajišťující vhodné střídání témat. Do budoucna plánujeme dlouhotrvající

V letních měsících jsou v Muzeu ve Šlapanicích otevřeny dvě výstavy. Na výstavě *Vrčka od jara do podzimu – Kalendárium lidových zvyků ve Šlapanicích* se dozvíte nejen o místních zvycích, ale také o kroji nebo výšivce, kterou si můžete vyzkoušet.

Výstava *Historické pečeti* představuje velké množství starých i novějších pečetí, jejich historii i vývoj. Zájemci si mohou vytvořit otisk šlapanického znaku.

Z vernisáže výstavy *Historické pečeti*

Národopisný soubor Vrčka na vernisáži
výstavy Vrčka od jara do podzimu

Kroje na výstavě
Vrčka od jara do
podzimu

výstavy s tematikou historie, etnografie, představení slavných rodáků nebo života ve Šlapanicích a nejbližším okolí.

Těším se na setkávání s vámi v Muzeu ve Šlapanicích.

Lucie Mandáková
Foto: Muzeum ve
Šlapanicích

Basketbal ve Šlapanicích

Ještě nikdy v historii se šlapanický basketbal neradoval z takových výsledků jako v minulé sezóně 2006/2007 a soutěží, jaké ho čekají v sezóně 2007/2008.

Mládežnická družstva „U16“ a „U14“ obsadila ve svých soutěžích 4., respektive 5. místo a navázala na slušná umístění z předchozích let. Bohužel vzhledem k nedostatku hráčů se trenéři, z důvodu zachování

změně postupových kritérií bylo určeno dostat se do finálové skupiny, kde si nejlepší čtyři družstva zahrají mezi sebou o postup do III. ligy. Byl to smělý cíl, ale menší jsme si po loňské 2. příčce snad ani dát nemoh-

šlapanické mládeže, rozhodli spojit s jinými celky (BBK Brno a SKB Černovice), kde trenéři p. Sax a p. Nebl budou spolupracovat s p. Minaříkem a p. Dudkem. Výsledkem těchto spojení by v příští sezóně měla být kategorie „U18“, která bude hrát extraligu a bude vedená dvojicí Sax–Dudek. Stejní trenéři povedou i „běčko U18“ v OP I. Družstva budou hrát pod názvem BBK Brno. Stejně je na tom i kategorie „U16“, kterou povede trenérská dvojice Nebl–Minařík, hrající rovněž extraligu své kategorie pod názvem BBK Brno. Nejmladší kategorie „U14“ bude pod stejnými trenéry hrát soutěž „U16“ OP I.

Muži „B“ Sokola Šlapanice odehráli soutěž SOP se střídavými úspěchy. Utkání se hrála zčásti ve Slavkově a zčásti ve šlapanické hale. V první části soutěže se družstvo potýkalo s tréninkovou morálkou, a tím pádem i zápasovou účastí. V druhé polovině se již docházka zlepšila a výsledkem bylo celkově 8. místo v soutěži.

Šlapanické „áčko“ si již před sezónou stanovilo jasný cíl. Vzhledem ke

li. První zápas jsme hráli se soupeřem z nejtěžších – sestoupivším celkem BK Jihlava. A samotný zápas se nám vyvedl nadmíru skvěle. Zvítězili jsme o 7 bodů, když vedení během zápasu se pohybovalo na hranici 20 bodů. Na hráčích byla znát chuť do hry a absolvovaná letní příprava. Postupně jsme celkem jednoznačně porazili Znojmo, Žabovřesky, Podolí, Husovice, VSK VUT Brno a Kuřim. První „krizové utkání“ přišlo 26. listopadu 2006 v Tišnově. Domácí hráči předváděli pěkný a efektivní basket s velmi dobrou obranou a my jsme na ně nestačili. Nicméně pohovor o poločase se našťastí účinkem neminul a kromě toho i štěstí v koncovce nám pomohlo otočit výsledek a těsně zvítězit. Ovšem první opravdová krize přišla již při dalším utkání na domácí palubovce. Kandidát na postup z Uherského Hradiště nám dal lekci z jednoduché hry dopředu. I když jsme na konci normální hrací doby s notnou dávkou štěstí vyrovnali a poslali zápas do prodloužení, Hradiště nám již ne-

dalo šanci a zvítězilo. Z této prohry jsme se ale rychle oklepali a druhý den „zdecimovali“ celek Zlína. I přes porážku jsme vánoční prázdniny trávili v průběžné tabulce na první příčce.

Volno přes svátky a celkem brzký začátek druhé části nám ale nesešlo. Nejprve jsme odehráli dvojčku s Prostějovem systémem sobota-doma, neděle-venku. Domácí zápas se nám však zcela nevyvedl. Od začátku jsme prohrávali a poločasový rozdíl 16 bodů již byl velkou hrozbou. Opět pomohla domluva v šatně. Do druhého poločasu nastoupilo zcela jiné družstvo než to, které jsme znali před přestávkou. Nejen, že jsme náskok soupeře zlikvidovali během 10 minut, ale šli jsme do vedení a to jsme v klidu uhájili. Další zápasy již byly zase jednoznačné, mimo ty v Jihlavě a v Podolí, kdy bodový rozdíl ve skóre byl 6, respektive 7 bodů. A další krizi předznamenalo opět jednobodové vítězství na VUT, kdy jsme znovu rozhodli v posledních vteřinách. Utkání na BCS Husovice se nám ovšem (snad jako jediné za sezónu) zcela nevyvedlo. Soupeř byl lepší ve všech parametrech a vítězství o 17 bodů si jednoznačně zasloužil. I z této prohry jsme se brzy probrali a pokračovali v úspěšných zápasech, kdy jsme porazili Kuřim a Zlín. K poslednímu utkání základní části jsme jeli do Uherského Hradiště. Bohužel ani tam se nám nevedlo a po velmi slušné úrovni celého zápasu jsme podlehlí stejným rozdílem jako doma, tj. o 10 bodů.

Základní část jsme tím pádem zakončili na druhém místě za Hradištěm, ale se stejným bodovým výsledkem, a tím jsme splnili cíl – dostat se do finálové čtyřky. Závěr soutěže jsme začali 2 utkáními na půdě soupeřů, tzn. Podolí a Jihlavy. Podolí jsme porazili a v Jihlavě prohráli, ale protože Hradiště prohrálo oba zápasy, dostali jsme se do čela skupiny. Dvojčka s Hradištěm, opět systém sobota-doma, neděle-venku, jsme odehráli 1:1, když se nám konečně poprvé v sezóně podařilo Hradiště porazit, ale v neděli jsme na něj opět nestačili. Takže rozhodovala poslední utkání doma s Jihlavou a Podolím. S Jihlavou jsme, přes zcela jasné vedení v poločase, ve druhé půli velmi ztratili a jen taktak uhájili pro nás těsnou výhru. V neděli jsme

se na Podolí připravili velice dobře a nechtěli jsme si postup za žádnou cenu zkomplikovat. To se po jednoznačném průběhu zápasu potvrdilo, a tak jsme mohli až do večera slavit postup do III. ligy.

Závěrem bych chtěl poděkovat jak sponzorům, kteří přispívají na naši činnost a bez kterých by naše úspěchy nebyly možné (zejména firmě Komfort), ale i divákům, kteří v průběhu sezóny a hlavně ve finálových

utkáních vytvořili jedinečnou atmosféru a i oni se velkým dílem zasloužili o náš postup.

Informace o utkáních, tabulky a komentáře sledujte na www.sokec.cz.

Roman Havránek

Billiard Club Ponětovice je mistrem republiky

21. a 22. dubna proběhlo v Hradci Králové finále mistrovství České republiky v karambolovém kulečnicku.

Finále se zúčastnila družstva Sokol Žižkov Praha, BC Ústí nad Labem, BC Bohumín a BC Ponětovice. V semifinále ponětovický klub porazil jasným výsledkem 16:2 Sokol Žižkov Praha a ve finále potom zdolal BC Bohumín 11:7.

Stoprocentní výkon podal Vlastimil Tauterman a velmi důležitý bod udělal Radomil Strejček, který přinesl pohodu všem hráčům do poslední vítězné série.

bc.ponetovice@seznam.cz
www.ponetovice.cz

Rádi bychom pozvali všechny mladé zájemce do Billiard Clubu v Ponětovicích.

Hraje se v pondělí, ve středu a v pátek (s možností rozšíření podle zájmu).

Vladimír Burian,
předseda BC Ponětovice

Hráči BC Ponětovice – zleva – Jiří Slavík, Milan Ráček, Vlastislav Tauterman, Radomír Strejček

Dětský den v Hliníku

Je tady první červnová neděle. Co mám v plánu? Určitě nebudu myslet na domácí úkoly a na pondělní písemku ve škole. Odpoledne se chystám do Hliníku, protože Kynologický klub ve spolupráci se Skautem ABS za podpory města Šlapanice pro nás pořádá na svém cvičišti Dětský den. A letos prý už šestnáctý ročník!

Kdo se účastní Dětského dne v Hliníku každý rok stejně jako já, ten dobře ví, že na toto odpoledne příroda málokdy přichystá příjemné jarní počasí a že se musí počítat buď s úmor-

ným vedrem, nebo naopak s bouřkami a podobnými kalamitami. Šedivé nedělní ráno s šuměním vytrvalého deště dává tušit, že ani letos počasí nezklame.

Drobná potíž v podobě deštových kapek by snad dokázala odradit dospělé, ale ne nás, pro něž se dnešní akce na „cvičáku“ pořádá. Odpoledne tedy vyrážíme s holkama déšť neděšť a spolu s námi další děti, ti malí i s rodiči, všichni v nepromokavé úpravě – vyzbrojeni pláštěnkami a deštníky.

Snad díky telefonátu pořadatelů na meteorologickou službu tuřanského letiště se nad námi počasí slituje alespoň natolik, abychom se mohli začít tvářit, že už vůbec neprší. Zábava tedy může začít.

První jsou na programu sportovní soutěže, které pro nás každý rok připravují šlapaničtí skauti, a tak běháme, skáče a házíme na cíl, dobře mířenými ranami srážíme míčkem PET lahve s vodou, poradíme si i s házecími kroužky, nafukujeme balónky... Některé disciplíny jsou snadné, takže je zvládne i malý špunt, jiné

jsou náročnější – třeba skákání v pytli je jistě slušný sportovní výkon! Anebo zkoušeli jste někdy běh na lyžích po mokré trávě? A co je na tom nejlepší? Za získané body si můžeme „koupit“ nějakou hračku, míč, knihu, co si kdo z nabídky vybere.

Soutěže jsou na chvíli přerušeny nejen další dešťovou sprškou, ale i přiletem vrtulníku LZS Alfa-helicopter. Dnes u nás nepřistává kvůli záchraně životů, ale jako další bod programu. Zatímco nejmenší děti ještě váhají, zda je třeba se hučícího stroje bát a začít brečet, my starší si tu velkou hračku běžíme prohlédnout zblízka.

Poté, co se vrtulníku podaří od nás odletět, a po skončení sportovního zápolení přicházejí na řadu ukázky záslahu šlapanických hasičů při likvidaci cvičného požáru (nejmladší členové týmu byli prostě úžasní!) a prohlídka jejich vybavení a techniky.

Hlavně kluci se nechávají zlákat k důkladnému prozkoumání automobilu Policie ČR a také dvou exponátů ze stáje historických vozidel p. Doležala – terénního automobilu a motocyklu se sajdkárou. Oba nablýskaní veteráni pak vozí děti kolem Hliníku až do pozdního odpoledne a naprostého vyčerpání jejich obětavých řidičů.

Před koňmi pod kapotou dáváme, my holky, přednost projíždce na živých koníčcích, které pro nás do Hli-

níku přivedl pan Brunclík. Dají se pohladit, jsou sametoví, mají krásné oči a voní úplně jinak než motory.

Protože jsme na kynologickém cvičišti, odpoledne by se bez pejsků neobešlo! Členové kynologické Záchrané brigády Jihomoravského kraje se svými čtyřnohými partnery předvádějí své umění (rodiče by si určitě neodpustili poznámku, že ti pejskové jsou mnohem poslušnější než děti). Po nich vbíhají na trávník holky z KK Agility, jen o málo starší než já, staví z tyček, laviček a podivných rour parkúr, kterým pak probíhají psíci a hafani různých ras a velikostí pod vedením svých paniček. Agility je bezva sport!

A už je tu závěr a jde se domů. Určitě přijdu i příští rok. Ale teď už zase musím myslet na to, že budu ráno ve škole psát tu otravnou písemku. Ovšem jenom v případě, že mi zítra nebude špatně ze všech těch sladkostí, opečených špekáčků, limonád a hory zmrzliny, kterou jsem za toto odpoledne zdolala. Ale když byla tááák dobrá...

Organizátoři děkují všem sponzorům, bez jejichž přispění by se letošní oslava svátku dětí nemohla uskutečnit:

Město Šlapanice, Alfa-helicopter dr. Müller, Therm manželé Umláškoví, Köck Sport, Aromatica cz, s. r. o., Autoklempířská dílna Jan Doležal, Stolařství Jiří Kopeček, Betnem Jana Vorlová, Stavební firma Alois Kincl, Výroba rámu Petr Duroň, Cukrárna Radek Vymazal, Ing. Miloš Bartušek, Kovo Výrobní družstvo, Rozvoj Šlapanic, Zdeněk Smital, Zdeněk Velan, Candela, Textil Eva Skoupá, Autonila, But, Knihy Hlásenský, Algida.

Kynologický klub Šlapanice

S D'Artagnanem v Rakoveckém údolí

To zatracené slunce, které na nás sálalo od samého rána, se už hodně naklonilo k západu, když jsme s D'Artagnanem v pěkně svižném tempu vkročili do nejpůvabnější části Rakoveckého údolí. Důvodem neplánovaného zrychlení byli koně.

Po pravdě řečeno, já už jsem toho měl po dosavadních kilometrech až po krk. Vedro bylo celý den nesnesitelné a devítikilový batoh na zádech člověku sil taky nepřidá. Jenže co naplat, patří to k dogtrekkingu. Abych přišel na jiné myšlenky, odzpíval jsem nahlas několik svých oblíbených pochodových hitů a právě ve chvíli, kdy jsem spustil výstižné *Chodíme, chodíme hore po dědině...*, Dart se několikrát nervózně ohlédl, citelně zabral za šňůru a krátce zaštěkal. Otočil jsem se a spatřil ve vzdálenosti asi sto metrů za námi povoz tažený koňmi. Koně byli tři, dva zapřažení a jeden sólo vedle nich.

„No nazdar! Jestli nás dohoní, to bude kravál,“ pomyslel jsem si a přidal do kroku. „Neboj, Dartíku, ti nás nedohoní! Za chvíli někam uhnou.“ Konejšil jsem psa a zároveň i sebe, protože ač večer přede dveřmi, vedro ne a ne opadnout. Stále do kopce, to vražedné tempo dlouho nevydržím. D'Artagnan totiž nemá koně v lásce. Před necelými třemi roky ho coby malé štěně nahnal opilý drožkař u nás v Praze pod auto, když se Dart lekl koní a vysmekl se z vodítka. Od té doby si nosí v pravé přední noze tři ocelové hřeby. Teď ovšem za-

čal opět dokazovat, že mu nějaké železo v noze v pohybu vůbec nevadí. Přes všechnu naši snahu se však povoz stále přibližoval a po necelých dvou kilometrech jsem usoudil, že tahle stíhačka je pro nás prohraná. Stáhl jsem proto psa z cesty do louky a čekal, až naši „pronásledovatelé“ přejedou. Neobešlo se to, jak jsem předpokládal, bez Dartova náležitého rámusu. Chlap na kozlíku přimmo před námi potáhl opratě a zastavil. Hádal bych mu šedesát, bude přibližně tak starý jako já. Pošoupl si umaštěný klobouk do týla a zadíval se na nás upřeným pohledem, až z toho D'Artagnan oněměl. „Dobrý večer! Rázujete pěkně rychle, už jsem myslel, že vás nedohoním. Kam tak spěcháte?“ Opětoval jsem pozdrav a vysvětlil mu, že jdeme závod na sto kilometrů. Pokyvoval při mém výkladu hlavou a pak se rozmáchl paží směrem k lesnaté stráni. „Víte, kolik je tady nahoře všude dřeva, které je třeba svézt? A vy se takhle honíte!“ Teď teprve jsem si prohlédl vůz vybavený gumovými koly od nákladáku. Asi do poloviny byl naložen pořezanými slabšími kmeny. Stačil jsem mu ještě říct, že to, co my vyvádíme, je prostě sport. Pokrčil rameny, popřál nám šťastnou cestu a opět pobídl koně. Určitě si myslel své.

Počkal jsem, až spřežení zmizí za okrajem lesa, a znovu jsme vyrazili do kopce. Náhle se začalo rychle stmívat a já zpocený a utahaný cítil, že už toho mám opravdu dost. Měl jsem dvě možnosti – pokračovat s rozsvícenou čelovkou dalších zhruba 7 km až do Jedovnic a tam si odpočinout, nebo bivakovat tady a teď. Rozhodl jsem se pro druhou variantu. Na kraji lesa jsem našel rovné místo, kde jsem u mladého dubku rozložil na alumátku spacák a převlékl se do suchého. Natáhl jsem si legíny

a tričko s dlouhým rukávem a přivázal psa ke kmenu stromku. Chtěl jsem ještě zavolat ženě a dětem domů, že jsme živi a relativně zdraví, jenže na mobilu ani čárka signálu. Zalezl jsem tedy do spacáku a zahleděl se nad sebe do nebe. Nade mnou se majestátně vznášel Velký vůz, kolem se rozhostilo neuvěřitelné ticho. Dartík se schoulil vedle mne a já se pomalu propadal do spánku. Ta idyla však měla krátké trvání. Posvátné ticho najednou porušily zvuky téměř strašidelné. Jakýsi chraplavý štěkot, mně neznámé skřeky. Obcházely nás asi v padesátimetrové vzdálenosti velkým obloukem, což samozřejmě upoutalo pozornost psa. D'Artagnan je velšspringšpaněl, lovecký pes, a v genech má vepsáno, že musí všechno vysлідit, případně polapit. Okamžitě se pokusil vyrvat doubek ze země i s kořeny.

Několikrát jsem tlesknul dlaněmi, strašidelné zvuky ustaly a já se znovu pokusil ponořit se do spánku. Neuplynulo však ani pět minut a vše se opakovalo. A pak ještě dvakrát. Potom jsem zřejmě konečně usnul, víc si nepamatuji. Probudilo mě až něco vlhkého a teplého na tváři. To mě Dart olízl a dal mi tak najevo, že je konec lenošení. Svítalo a nás čekaly další desítky kilometrů.

(Až po závodech v základním táboře jsem se dozvěděl od přátel, že noční strašidla v Rakoveckém údolí byly zřejmě kuny.)

Jaroslav Beran, foto: Pes Jíra

Zahrádkáři informují

Počátkem května jsme uskutečnili kulturně poznávací zájezd na Jindřichohradecko. Naší první zastávkou byla **Žirovnice**, která se rozkládá na pomezí Českomoravské vrchoviny ve výši 567 m n. m. Prohlédli jsme si zdejší zámek a obdivovali soubor

vzácně dochovaných gotických nástěnných maleb z 15. stol., jakož i ojedinelou výstavu knoflíkářství a krásných exponátů vyrobených z perleti. Další zastávkou byla **Červená Lhota** s krásným romantickým červeným zámekem, postaveným na skalisku

uprostřed rybníka, obklopeným anglickým parkem. Tento zámek, který je často přirovnáván k francouzským zámkům na Loire, jsme pro krátkost času a polední přestávku mohli obdivovat jen zvenčí. Cílem naší cesty byl **Jindřichův Hradec**, který svými stavebně historickými památkami a typickým panoramatem hradu a zámku nad rybníkem Vajgar patří mezi

nejkrásnější česká města. Prohlédli jsme si historické jádro města s pozdně gotickými, renesančními a barokními domy, navštívili nejvýznamnější památku – státní hrad a zámek, jenž patří k nejrozsáhlejším zámeckým areálům v českých zemích. Mezi vzácné památky zámeckého komplexu patří gotické nástěnné malby svatojiřského cyklu z roku 1338 a zámecký zahradní altán (Rondel), sloužící jako koncertní salón, který je pro svou nádhernou štukovou výzdobu označován za jednu z nejpůsobivějších staveb evropské renesance. Přízemí Červené věže zaujímá černá kuchyně, jedna z největších dosud funkčních pozdně gotických kuchyní. Třetí nádvoří má pozoruhodné arkády, na nichž se doposud zjevuje ctihodná Perchta

z Rožmberka, známá bílá paní (zejména při oblíbených nočních prohlídkách). Navštívili jsme také Muzeum Jindřichohradecka, umístěné v jezuitském semináři. Jeho nejatraktivnějším exponátem jsou unikátní Krýzovy jesličky, zapsané od r. 1998 v Guinnessově knize rekordů jako největší mechanický lidový betlém na světě. Místní měšťan a punčochář vyráběl své dílo více než 60 let; obsahuje 1398 figurek lidí a zvířat, z nichž 133 se pohybuje. Za zhlédnutí však stála i návštěva expozice Emy Destinové, galerie obrazů, expozice dobového nábytku aj. Z muzea jsme pokračovali k proboštskému kostelu Nanebevzetí Panny Marie, kde rohem stavby prochází 15. poledník na východ od Greenwich, takže je zde absolutně přesný

středoevropský čas. Zpáteční cesta domů přes Vysočinu, Telč, Třebíč, Náměšť nám ubíhala a domů jsme se vraceli obohaceni krásnými zážitky.

O dalším našem zájezdu do malebné rakouské alpské krajiny na Hochkar podáme zprávu v příštím čísle Zpravodaje.

Ve III. čtvrtletí t. r. plánujeme ještě kulturně poznávací zájezd, na který zveme členy ČZS i příznivce:

30. září 2007 – neděle

Podzim v oblasti Hrubého Jeseníku

Velké Losiny – zámek z konce 16. stol., který patří mezi architektonické perly moravské renesance. Je národní kulturní památkou s hodnotným vybavením, obklopen krásným parkem. Koncem 17. stol. zde probíhaly smutně proslulé čarodějnické procesy, jimž tu za obět padlo 56 nevinných obětí. Prohlídka zámku s obrazárnou. Možnost oběda.

Dlouhé Stráně – přečerpávací vodní elektrárna vybudovaná v r. 1996. Horní nádrž (1350 m n. m.) je spojena s dolní nádrží (800 m n. m.) dvěma tunely. Vyjíždka na vrchol Dlouhých strání, odkud je krásný rozhled na hlavní jesenický hřeben vč. Pradědu. Objednána exkurze cca 100 minut s odborným průvodcem, instruktážním videem o historii a výstavbě elektrárny, prohlídka strojovny s Francisovými turbínami.

*Jarmila Suchomelová,
vedoucí zájezdů*

Právě před 100 lety spatřil světlo světa skauting

Slovo „skaut“ je českou podobou anglického slova „scout“. V angličtině má řadu významů – zvěd, průzkumník, pátrač. Přeneseně ten, kdo je poslán kupředu získat informace o nepříteli pro svoji armádu. Toto označení zvědů zevšednělo v období bojů mezi indiány a bělochy v Severní Americe. Odtud vešlo do povědomí a vžil se pojem stopař – skaut.

Vojenské zvědy organizoval v britské armádě v Indii a Jižní Africe generál Robert Baden Powell. Když organizoval výchovu hochů, pěstoval v nich vlastnosti jako bystrost, důvtip, schopnost usuzovat a pamatovat si. Tentýž člověk pak v Anglii zakládá první skautskou organizaci na světě, a to v roce 1907.

Z jeho myšlenek čerpá A. B. Svojsík. Počestňuje skauting a snaží se najít vhodné české označení za anglické

„scout“. Nakonec je přijat název „junák“ jako označení pro mladého, silného a ušlechtilého muže. Svojsík je však odmítnut vedením Sokola, do jehož programu chtěl původně skautské myšlenky zapracovat.

V roce 1914 proto vše směřuje k založení samostatného spolku, který by se věnoval výhradně skautské výchově mládeže. Vyvrcholením byla přednáška A. B. Svojsíka dne 5. května 1914 v Obecním domě v Praze. 15. června 1914 je pak svolána ustavující schůze, kde byl „Junák“ oficiálně založen. Junák dostal do svého názvu přídomek Český skaut. Tím dnem začíná samostatná činnost. A. B. Svojsík je zvolen náčelníkem. Jsou vydány členské odznaky, kovové trojúhelníky s postavou atleta a označením „Junák-Český skaut“.

Jen pro informaci – A. B. Svojsík se správně jmenoval Antonín František

Svojsík, přezdívkou „Benjamin“ si vysloužil jako nejmladší člen pěveckého kvarteta a to mu již zůstalo po celý život.

Dále jen stručné události v datech:

1876	5. 9. narozen v Praze na Smíchově A. B. Svojsík
1911	cesta A. B. Svojsíka do Anglie, Švédska, Belgie a Dánska, kde se seznámil se skautskými myšlenkami
1911	pobyt ve srubu „Vorlový“ pod Lipnicí, práce na české koncepci skautingu
1911	v září vzniká první skautský oddíl z žáků žižkovské reálky
1912	počátkem roku vychází první informační brožura „Český skaut“
1912	březen – je uspořádán první vůdcovský kurz v Prokopském údolí

- 1912 květen – vychází „bible skautingu“ nazvaná Základy junáctví
- 1912 červenec – první skautský tábor pod Lipnicí
- 1913 ukázkový tábor v Praze na Císařském ostrově, první podsady z krajinek
- 1914 ukázkový tábor na Petříně
- 1915 leden – vychází první číslo časopisu „Junák“
- 1915 květen – propagační tábor na Klamovce, poprvé se účastní i dívky-skautky
- 1915 červenec – první tábor dívek-skautek v Živohošti

V období 1. světové války nastal útlum činnosti. V roce 1918 vzniká samostatný československý stát a skauti se ihned zapojují do jeho budování. Kromě jiných služeb obstarávají doručování důležitých zásilek a telegramů. Doručovali je na kolech, pěšky nebo i tramvají. Stejnokroj a průkazka umožňovaly vstup k členům vlády a úředním činitelům v kteroukoliv denní i noční dobu. Za tuto práci skautů byly vydány i dvě skautské známky – 10 hal. modrá a 20 hal. červená. Ty byly používány jako doručovací známky na zásilky dopravované skauty, a to od 7. do 25. listopadu 1918.

Počátky šlapanického skautingu se datují na jaro 1919 a jsou spojeny se jménem Jan Paulík. O tom, jak se skauting ve Šlapanicích vyvíjel od roku 1919 až do dnešních dnů, se můžete dočíst v brožůře „Historie skautingu ve Šlapanicích“, vydané II. oddílem Junáka ve Šlapanicích v roce 2003, nebo na www.dvojka.eu/historie. A že jsou skautské myšlenky i dnes živé, dokazují fotografie z činnosti šlapanických junáků v roce 2006.

*Bořivoj Hodek,
vedoucí II. oddílu Junáka Šlapanice
v letech 1968–1971*

SVOJSÍKŮV ZÁVOD 2007

Svojsíkův závod je tradiční skautskou akcí, na které poměřují svoje síly a schopnosti všechny skautské oddíly v republice. Má okresní, krajské a celostátní kolo a není bez zajímavosti, že v minulosti náš oddíl v tomto zápolení dosáhl značných úspěchů. Letos měl navíc Svojsíkův závod zcela jinou podobu než v letech minulých. Nová pravidla umožnila, že se jednalo o akci

11.–13. 5. 2007

trojdenní (Okresní Jamboree), na stanovištích si bylo možné vybrat úkol z několika možností a hodnotila se i stavba stanu k přespaní, příprava večere a snídaně, prezentace družiny u ohně... Taký to celé nebylo na čas a soutěžily reálné družiny, nikoliv vybraní silní jednotlivci z každého oddílu.

*MUDr. Jiří Hodek-Jura
vedoucí šlapanických junáků*

Zájezdy Svazu postižených civilizačními chorobami

Výlet do minulosti – do historie prvních dolů na černé uhlí

Dne 27. 4. 2007 uspořádal OV SPCCH Brno-venkov zájezd do Oslavan. Odjížděli jsme v 8.15 z Mendlova náměstí. Při příjezdu nás přivítal Ing. Gross, který nám dělal průvodce. Nejdříve jsme navštívili hřbitov, kde je pomník se jmény horníků, kteří zahynuli při důlním neštěstí v dolech v 80. letech 19. století, potom jsme navštívili zámek, kde je hornické a hasičské muzeum.

Historická hasičská stříkačka

Průvodce nám podrobně vysvětlil založení dolů, rubání, ochranné pomůcky a poměry v dolech od počátku dolování až do ukončení práce v roce 1982. Protože ve zdejších dolech pracoval jako horník a poté jako záchranář, znal vše podrobně a odpovídal nám na dotazy. V muzeu mají dochováno mnoho předmětů, které horníci

používali: lampy na benzín, olej, kahan, přilby, obleky, nářadí na dolování, vrtačky a mnoho dalších pomůcek. Zdejší doly dosahovaly hloubky až 1500 m. V jedné stodole mají vybudovanou sloj, ve které jsou veškeré potřeby pro dolování, včetně vrtaček, vozíků a dokonce i pojezdové WC. Dále jsme navštívili hasičské muzeum, kde jsou všechny druhy stříkaček od ručních až po vozové (používané od roku 1860 do roku 1940). Dalším objektem, který jsme navštívili, byl místní pivovar. Pivo se zde vyrábí jen pro vlastní potřebu, a to 10°, 12° a 13°. Ochutnali jsme všechna a byla výborná.

Zájezd jsme zakončili ve stylové restauraci s těžkými dubovými stoly, těžkými dubovými židlemi a stylově vybaveným barem. K obědu jsme si dali „Abatyši“ a místní pivečko. A odpoledne jsme už ujížděli k domovu.

Na závěr bych chtěl upozornit na jednu kuriozitu, kterou mají v muzeu. Je to muzeum televizorů, rádií (asi tři

Mobilní záchod

sta), fotoaparátů, vysavačů, žehliček (od těch na dřevěné uhlí až po napařovací), starých gramofonů. Vše je ve funkčním stavu. Opravdu to stálo za to. Kdo to viděl, nelitoval, že se zúčastnil.

Bořivoj Hodek
Foto: J. Vymazal

Historická rádia

Z deníku – na zájezdě v Jihlavě

18. 5. 2007 se uskutečnil zájezd klubu Svazu postižených civilizačními chorobami do historického, dříve bohatého královského a dnes krajského města JIHLAVY.

Město zaznamenalo velký rozmach už ve 12. století při nálezů stříbra. Střed města byl obehnan gotickými hradbami – dodnes částečně zachovanými.

Do starého města jsme vcházeli jednou z původně pěti městských bran, která se dochovala z r. 1270. Po prohlídce kostela minoritů jsme zavítali na Ma-

sarykovo náměstí – jedno z největších historických náměstí u nás. Šmouhu na kráse mu dělá jen uprostřed postavený Prior. Ale jinak kolem dokola opravené stavby – většinou ze 13. století. Jednou z budov je radnice z r. 1786. V té jsme navštívili, v nádherném zasedacím sále, **výstavu trofejí myslivosti**. Odtud naše kroky směřovaly ke kostelu sv. Jakuba z r. 1252. Jeho stavbu povolil Přemysl Otakar II. Kostel je zajímavý tím, že má dvě věže, z nichž pravá je podstatně vyšší a na jejím ochozu je vyhlídka.

Poté jsme absolvovali **prohlídku kasetmat**. Jedná se vlastně o třípodlažní sklepy pod měšťanskými domy, které byly vytesány do skály. A dověděli se i o „zázračném“ zeleném světle. Jedná se o chemickou sloučeninu na stěnách (jak se tam dostala, zatím nikdo neví), která když je nasvícena, tak vyzařuje ono zelené světlo. Ale už se ví, že je-li vynesena na povrch, svítí cca 20 min. a pak už se více nerozsvítí. Po prohlídce podzemí byl tak právě čas na malou

procházku. Kolem kulturního domu z padesátých let a kolem Horáckého stadionu, do Pivovarské restaurace na oběd a jihlavského Ježka (točili světly, tmavý i řezaný).

Třešinkou na pomyslném dortu pak byla **návštěva místní zoo**. I když je do zoo vidět od kostela sv. Jakuba, bylo by to přece jen pro seniory dosti schodů dolů, ale hlavně pak nahoru zpět. A tak jsme sjeli autobusem. Před vchodem veliké parkoviště. A co bylo za vchodem, bylo neuvěřitelné. Na rovině, v krásném parku, nenásilně a s vkusem uspořádaná spousta výběhů s širokou plejádou rozmanité zvěře. Za vchodem hlídkovaly zvědavé surikaty. O kousek

dál černí medvědi, rysy, divoké kočky, tygr a spousty opiček. V pavilónu plazů, nám nad hlavami, na haluzi visel lenochoď. Vyšperkovaný páv, jako by byl naprogramovaný, se nám předváděl zepředu, z profilu a ukázal, i co má vzadu. V dalším výběhu vodní ptactvo včetně velkého hejna plameňáků. Hned vedle pštrosi, tapíři a kapibary. K vidění bylo i stádečko klokanů.

Lamy, poníci, zebry. Lachtani a vydry. Sněžný leopard, puma, panter. A hned naproti mýval. Údajně 400 zvířat ve 100 druzích, ale nám se jich zdálo i víc! I krokodýli se povalovali u jezírka. Byli sice jako živí, ale tito byli dřevění.

A na závěr: letecká přehlídka. V 15 hod. předváděli chovatelé **krmení a výcvik dravých ptáků**. Mořský orel, sokol, orel skalní, krkavec a spousta dalších. Perutě nám svištěly kolem uší. Prostě byl to zážitek.

Zážitkem byl pro všechny účastníky celý zájezd. Nejen proto, že nám počasí přálo, ale hlavně a především kvůli perfektní přípravě pí Suchomelové, které bych chtěl touto cestou ještě jednou poděkovat. Tak jako vždy, měla vše do

posledního puntíku připravené a zajištěné a my jsme si jen užívali.

Smůlu měli ti, kteří na poslední chvíli onemocněli, a litovat mohou i ti, kteří, i když se o termínu zájezdu vědělo od 8. 3., si na 18. 5. udělali jiný program.

A výhled? 15. 6. výlet do Mariánského údolí, v září zájezd na Olomoucko a v polovině října výlet do Oslavan.

Bližší informace budou vždy vyvěšeny za oknem v Klubu důchodců na Nádrazní ulici.

Text i foto Jaroslav Vymazal

Pivovar Ježek

Dětský den 1967

Po několika letech se ještě jednou krátce vracím k pohádkovému karnevalu, od něhož 4. června 2007 uplynulo už 40 let a na který dodnes někteří vzpomínají. Uskutečnil se v režii pana Jaroslava Fuksy.

Snímek úvodního monologu princezny Pohádky (Marie Bílková-Pavlíková) se už ve Zpravodaji objevil. Zatímco tehdy stál v levé části fotky divadelník Josef Beneš – Romulus, na tomto záběru se do zorného pole objektivu v poslední chvíli vsunul s dlouhým nosem nezapomenutelný Bořivoj Korbička – Rámus (Rómus). Za M. Bílkovou stojí dvorní dáma představovala Jarka

Michlíčková-Zelezná. Třebaže se s pomocí známých osobností města podařilo identifikovat většinu účinkujících, nevíme, kdo je vedle princezny stojící princ. Víme jen, že se jmenuje František a bylo mu tenkrát pouhých 14 let. Vpravo hoši – vojáčky, dnes padesátníci, by se možná poznat mohli.

Druhý záběr je momentka z „přestávky“ (jak oznámil J. Beneš) programu a zřejmě výměna nějakých bonmotů mezi kapelníkem Antonínem Hamrem a mužem gestikulujícím vpravo zády k fotoaparátu. Tuším, kdo by to mohl být, ale nejsem si jist.

Po několika dnech od skončení karnevalu – asi na návrh p. Jiřího Knoše – byla vytvořena dvě tabla a na nich vystaveny očíslované fotky. Druhé tablo

patřilo jinému fotografovi, jehož jméno se mi nevybavuje. Umístěno bylo za výkladem v místech někdejší Berušky na Nádrazní ulici. Kdo si ty které fotky vybral, tomu byly zpracovány a dodány.

M. Bílková-Pavlíková, kdysi členka pěveckého sboru Kantilény (připomínám pro případ, kdyby se časopis dostal k prof. J. Sedláčkovi), po mnoha letech navštívila areál městského parku, kde si mj. vzpomněla, že zde jeden rok uváděla Šlapanické slavnosti. Kdeže loňské sněhy jsou... Další roky v parku probíhaly rovněž velkolepé akce v rámci MDD, ale ty jsem nezachytil, pobýval jsem v jiné části republiky. V tom by mohli ve Zpravodaji posloužit jiní pamětníci, jejichž snímky odpočívají v šuplíku.

Text a foto: Petr Bílek

Jsem...Pohádka...- těmito slovy začínal sugestivní monolog M. Bílkové

Hlavní postavy karnevalu a část kapely řízené Antonínem Hamrem

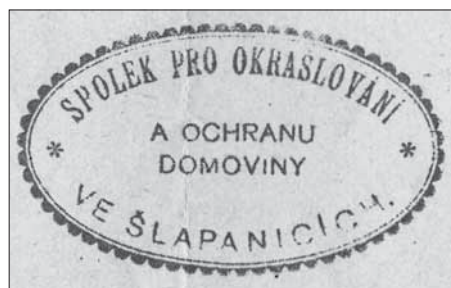
Strípky z historie Šlapanic – Spolek pro okrašlování a ochranu domoviny

V minulém čísle jsme probírali historii Okrašlovacího a zalesňovacího spolku pro Šlapanice a okolí a v závěru článku slíbili, že si dnes povíme něco o jeho pokračovateli. Tím byl Spolek pro okrašlování a ochranu domoviny ve Šlapanicích.

„Po mrazové katastrofě v roce 1929, která zničila veliký počet ovocného stromoví, keřů, květin, radilo se členstvo Sdružení zahrádkářů ve Šlapanicích, jak odčinit tyto velké škody. A z těchto porad vyrostl Spolek pro okrašlování a ochranu domoviny ve Šlapanicích a započal svoji činnost na podzim roku 1931.“ V provolání vydaném na jaře 1932 zve všechny šlapanické občany ke spolupráci těmito slovy: *„Občané! Všem nám jistě na tom záleží, aby naše obec po stránce zevní i vnitřní byla vzorem pořádanosti, čistoty, úhlednosti, pořádku, práce... Spolek pro okrašlování a ochranu domoviny běře si za úkol všemi možnými způsoby pracovat k této zevnější a vnitřní úpravě naší rodné obce, nabádati k vysazování ovocného stromoví, alejí, zalesňovati, chrániti zpěvné ptactvo, chrániti památky přírodní, národopisné atd.“* Tolik napsal ve svém prvním čísle v roce 1934 Šlapanický zpravodaj, jehož byl v té době Okrašlovací spolek spolu se spolkem Náš domov vydavatelem.

Okrašlovací spolek pořádal každoročně výstavy květin našich zahrad a v roce 1933 bylo vystavováno též ovoce, starožitnosti, národopisné památky, fotografie a ruční práce. Po této výstavě se spolková činnost rozdělila

na 4 skupiny: zahrádkářskou, muzejní, ovocnickou, okrašlovací a zalesňovací. My se budeme v našem příspěvku zabývat pouze poslední sekci, okrašlovací a zalesňovací. V témže roce převzal spolek do péče obecní park a pokračo-

val ve vysazování švestkové aleje kolem potoka k Ponětovicím. Tyto úkoly převzal po svém předchůdci, o kterém jsme si povídali v minulém čísle. Ten zůstavil svému nástupci při likvidaci 1890,15 Kč a tyto byly použity následně: 600 Kč na nátěr plotu v parku a 1290,15 Kč na 60 ks stromků švestek do zmíněné aleje kolem potoka. Mimo to bylo vysazeno 3500 lesních sazenic v parku samotném a v blízkých Líchách. Veškeré práce konali členové spolku zdarma, bez nároku na odměnu. K hybným silám patřil dlouholetý předseda Rudolf Hrabálek a další činovníci, např. Jan Richter, Stanislav Jílek, Alfons Fiala, Ondřej Baroš, Fran-

tišek Hanzl a mnozí další. Finanční náklady na materiál nebo odborné řemeslné práce byly hrazeny z příspěvků členů, příspěvků obce, z výtěžků podniků spolkem pořádaných a také z darů přátel spolku. Tak například bývalý rodák, t. č. starosta v Brumově na Vláře zaslal k výsadbě 2000 lesních sazenic. Okrašlovací spolek převzal do své správy také všechny lípy v obci a za trhání lipového květu vybíral od zájemců po 1 Kč. Ve zmíněném roce bylo do oprav a investic v parku započítáno 102 m nového plotu, pískování pěšin a prostranství, oprava záchodů, zřízení dětského hřiště, košů na papír, lavic, tabulí a tabulek, dále drobné práce zednické, natěračské, zahradnické a upravení tzv. rozhledny nad parkem. Všechny tyto práce si vyžádaly 4041,15 Kč.

V roce 1934 měl spolek 262 členů a ve své knihovně 35 svazků odborných knih. Byl proveden postřik asi 900 ovocných stromů a keřů, uspořádáno 5 promenádních koncertů v parku a konána exkurze do pomologického ústavu v Bohunicích. Kromě pravidelné výstavy v době Šlapanických slavností bylo na podzim vysazeno na Svatojánském náměstí a na ulicích Ponětovské, Brněnské a Čechově 32 lip. Do švestkové aleje kolem potoka pak přisázeno 40 stromků. V ulicích městyse ošetřeno 98 starších lipových stromů a na Svatojánském náměstí byly postaveny tři nové lavice s betonovými podstavci, jedna pak na ulici Čechově. V parku pak bylo toho roku postaveno pět nových lavic, postaveno příruční skladiště, záchod pro muže a zakoupeno nové nářadí zahradnické. V horním plotě upravena branka a vysazeno 2200 smrků, borovic a okrasných keřů. Vlivem nepříznivého počasí však mnoho uschlo. Výdaje na park činily v tomto roce 1826,15 Kč, na zvelebení obce 1299 Kč. Mimo další drobné práce, které jsou ve výroční zprávě za rok 1934 uvedeny, je tam i toto sdělení: *„Hodnota obecního parku se rok co rok zvyšuje natolik, že již dnes jej můžeme směle řaditi mezi parky našich větších moravských měst.“*

Během roku 1935 bylo přísazeno do švestkové aleje dalších 70 stromků, takže jejich počet zde čítal přes 320 kusů (alej zanikla regulací Říčky v první polovině 70. let minulého století). Na Puštoře vysázeno 2000 sazenic břízy a v parku pak po 200 sazenicích borovice černé, borovice bílé a borovice Banksovy a 50 modřínů. Vysazení provedla měšťanská škola a později do parku ještě dodáno 25 modřínů a 25 bříz s kořenovými baly. Na Masarykově náměstí, ve Starém Dvoře a na Brněnské ulici vysázeno 10 javorů kulových. Na Svatojánském náměstí byl z nevzhledného místa upraven park s dětským hřištěm podle plánu zahradního architekta Luňáčka a na křižovatce ulic Brněnské a Čechovy se začal budovat rovněž nový park podle návrhu vrchního zemského zahradníka a odborného učitele zdejší Hospodářské školy Ondřeje Baroše. Ten byl předán veřejnosti na jaře příštího roku. Při budování obou těchto míst se kromě členů spolku aktivně zapojili i občané přilehlých ulic. V roce 1935 se také Okrašlovací spolek podílel na úpravě cvičné školní zahrady u měšťanské školy.

Kromě každoročně pořádaných přednášek, výstav, promenádních koncertů Hamrovy dechovky a dosadby švestkové aleje přišel na jaře roku 1936 Okrašlovací spolek s myšlenkou vybudování vycházkové stezky z parku vedené Malým hájkem až k Černému splavu. Její první část, měřící 75 metrů, byla slavnostně otevřena při Šlapanických slavnostech a na paměť stého výročí narození básníka K. H. Máchy dostala pojmenování „Stezka Karla Hynka Máchy nad Říčkou“, zkráceně pak Máchova stezka. Téhož roku byl vybudován další park na ulici Dlouhé a předán veřejnosti v srpnu, jenže již během dvou měsíců byl zrušen a vybudována zde obecní elektrárna (dnes správní budova firmy Sateso). Ale ani toto zmařené úsilí neubrálo členstvu na chuti do další práce. V obecním parku bylo vybudováno dalších 100 m drátěného plotu a upravena vyhlídková terasa nad školou.

V roce 1937 bylo dokončeno oplocení horní části parku v celkové délce 202 m a pokračovalo budování Máchovy stezky, která měla být podle dochovaných záznamů 1,5 m široká a asi 1 km dlouhá. Do konce roku měřila již 350 m. Pokračovalo se také v zalesňování Puštoře, ulice Hybešova byla osá-

zena hrušněmi a v Hliníku byly vysazeny ořechy. Aby byl spolek soběstačný, hodlal na vhodných místech vysazovat ovocné stromy a jejich plody pak prodávat zájemcům. Vydáno bylo také několik provolání k občanstvu, z nichž vyjímáme: „*Bohužel, ve všech našich sadech (tak byly nazývány parky) nacházíme stopy nepořádných a zlovolných dětí. Prosíme proto všechny občany dobré vůle a zvláště rodiče v zájmu dobré věci, ochraňujte naše sady od podobných zjevů. Spolek Okrašlovací převzal od obce šlapanské postupně celý Puštor do ochrany, prosí proto P. T. občanstvo o spolupráci a ochranu pro vysazené lesní kultury, upravené cesty, lavice atd. Nehodné děti, které kazí a vytahují borové sazenice, nesmí na Puštor chodit.*“ Z toho je patrné, že i naši předkové před 70 lety měli problémy s mladými vandaly.

Ve druhé polovině 30. let se na Puštoře vysazovalo každoročně na 4000 sazenic, převážně jehličnanů, ze kterých však každoročně mnoho usychalo nebo bylo zničeno jinak. Hrušněmi byly osázeny také ulice Jiráskova a Na Poříčí. V únoru 1939 byla při Okrašlovacím spolku založena Ovocnická komise, která měla za úkol vybrat vhodná místa pro vysazování ovocných stromů, keřů a vinné révy. Podnět k tomu dala lednová přednáška zemského zemědělského asistenta Ondřeje Baroše. Ten ve své přednášce „Co podnikneme na zvelebení ovocnictví u nás“ upozornil na to, co jsme na ovoci ztratili změnou hranic po mnichovské dohodě. Koncem roku 1939 byly již osázeny lesními kulturami téměř dva hektary na Puštoře a v Líchách. Spolek vlastnil přes 450 ovocných stromů, a jelikož se

toho roku sešlo na peněžních darech skoro 3000 Kč, bylo vysázeno dalších 6000 lesních sazenic.

První měsíce roku 1940 byly podle jednatele zprávy hodně tuhé, protože se v ní uvádí: „*Mrazová pohroma je letos daleko větší, než byla roku 1929. Zmrzly ovocné stromy jak peckovité, tak jádrové, staré i mladé. Zmrzly dále i ovocné keře, růže, trvalky atd. Zmrzlo nám přes 40 švestek, 7 ořechů a 5 jabloní a také mnoho okrasných keřů, růží a jiných rostlin.*“ Proto bylo toho roku vysazeno větší množství, a to 7600 lesních sazenic, z nichž se ujalo přes 90 %. Prováděny byly opravy na Máchově stezce, která, jak se uvádí, byla ušlapaná jako mlat, což svědčilo o její hojné navštěvovanosti. Po městečku bylo rozmístěno „pro pohodlí občanstva“ 8 odpočinkových lavic, které věnovali obci místní živnostníci: F. Fajce – drogerie, J. Fic – rádio, F. Chalupa – obchod, J. Slačík – sodovkárna, G. Přikrylová – elektro, K. Velan – obchod, J. Hanzl – natěrač. Poslední osmou lavici věnoval dp. konsistorní rada P. A. Svára.

Poslední zprávy z doby protektorátu jsou uvedeny ve ŠZ č. 1, roč. 1941. Jak se činnost během války vyvíjela, se nedá s určitostí říci, protože veškerá spolková činnost byla za okupace zastavena.

Hned v prvním poválečném čísle ŠZ z října 1945 je otištěna zpráva o obnově Spolku pro okrašlování a ochranu domoviny a otištěno také jeho provolání. „*Občané! Všem nám jistě na tom záleží, aby naše obec byla vzorem spořádanosti, čistoty, pořádku, práce i obrazem přátelského, dobromyslného a upřímného života sousedského.*“

Láska k domovině je z nejkrásnějších známek ideální povahy kulturního člověka. Pěstovati tuto lásku a s ní smysl pro přírodu a její krásy, chrániti před poškozováním a znetvořováním je občanskou povinností každého z nás. Dokažme, že plně chápeme dnešní dobu a jsme si vědomi práce, ve které spočívá pokrok, radost a blahobyt obce..."

Poslední tři drobné zprávičky informují o dění v letech 1946–1947, ale ty jsou celkem nepodstatné. V březnu roku 1946 byla ve Šlapanicích založena Místní rada osvětová, která se později přejmenovala na Osvětovou besedu, v níž se musely sdružit veškeré činné spolky. V roce 1947 byla vyhlášena akce 1000 ovocných stromků Šlapanicím, 1948 pak 1500 lesních kultur a začátkem 50. let mělo být vy-

sázeno 5000 topolů. U všech těchto akcí figuruje jméno již výše citovaného Ondřeje Baroše, ale do jaké míry se akce uskutečnily, nelze s určitostí říci. Ale se stopami jeho práce v roce 1950 jsme se donedávna mohli setkat ve švestkovém sadě při silnici do Ponětovic, který se nacházel v polích nad tenisovými kurty a čítal přes 500 stromů. Zmizel beze stopy před několika lety. Dodnes však lemuje Nádražní ulici již 57. rokem stromořadí krymské lípy a turecké lísky podle jeho návrhu. Tehdy už ale činnost Spolku pro ochranu a okrašlování domoviny ustávala, až úplně zanikla. Někteří z jeho členů se stali v roce 1955 členy Spolku zahrádkářů, který se po dvou letech přejmenoval na Československý svaz zahrádkářů a ovocnářů. To už je

ale zcela jiná historie. Závěrem citujeme z více než 70 let starého výtisku Šlapanického zpravodaje: „*Občanům slouží ke cti, jsou-li v jejich obci čistá obydlí, upravené cesty, hojnost stromů a pěkné domky s květinami v oknech, zahrádkami a ovocnými sady. Hojnost stromů dodává obci zvláštního půvabu. Okrašlovati obec jest povinností všech občanů a mládeže. Ta zvláště si má vzíti na starost práci v zahrádkách a pěstování květin za okny. A proto znovu apelujeme k rodičům, aby nám byli nápomocni k uskutečnění a dokončení tohoto díla, neboť to, co konáme, není pro nás, nýbrž pro mladou generaci, pro ně samé, aby, až dospějí, žili v krásné a uspořádané domovině.*“

I po desítkách let stále aktuální, nemyslíte? *Josef Kopecký*

Z historie Šlapanických slavností

Šlapanické slavnosti patří již neodmyslitelně k letnímu koloritu našeho města. Při těch letošních, které se uskuteční ve dnech 11. a 12. srpna, si připomeneme, že již před 75 lety byly zorganizovány poprvé. S určitými přestávkami se tedy po třicetileté scházeli přátelé, rodáci a občané našeho města k přátelskému pobesedování a zhlédnutí kulturního programu v městském parku.

Ty úplně první proběhly ve dnech 13.–15. srpna 1932 a jejich pořadatelem byl tehdy Spolek pro okrašlování a ochranu domoviny. Tento spolek začal pracovat na podzim roku 1931. Od druhého ročníku pak slavnosti provozoval spolek Náš domov, který byl k tomuto účelu založen v květnu 1933. Náš domov byl tedy spolkem rodáků a Šlapanické slavnosti, zvané též „Rodáci“, byly spojeny právě se sjezdem rodáků, přátel a občanů tehdejšího

městyse. Od roku 1932 se každoročně v srpnu sjížděli do Šlapanic přátelé a bývalí občané k národopisnému odpoledni. Tak se konalo až do roku 1941, kdy za tzv. protektorátu nastala nucená tříletá přestávka (1942–1944).

Hned po osvobození naší vlasti uspořádal Náš domov první poválečné slavnosti ve dnech 11.–19. srpna 1945. Jak za první republiky, tak v době poválečné trvaly slavnosti i více dnů, nejen o víkendech, jak tomu bývalo v po-

sledních ročnících. V roce 1935 byly dokonce slavnosti dvoje. Tehdy došlo k neshodám Našeho domova se Sokolem a výsledkem byly dvě samostatné akce. Se spolkem Náš domov byli mj. neodmyslitelně spjati tito občané: Cyryla Paulasová, Marie Podroužková, Alois Pojzl, Metoděj Řičánek, Richard Rektořík, Jaroslav Kocián, Julius Müller, Jaroslav Dvořáček, Jan Hanzl, Jakub Perouta a v době nedávno minulé, když byl už Náš domov kroužkem Osvětové besedy, také Otakar Horáček, Jiří Knos a mnozí další.

Zpět ale do doby poválečné. Z dochovaných fotografií, plakátů i zpráv v dobovém tisku byly první mírové slavnosti velkolepé. Tehdy ještě nikdo z pořadatelů netušil, že budou mít jen jepičí život. V roce 1948 se konaly poslední, a to na dlouhých devět let. Některým tehdejším představitelům státní správy se zdály být připomínkou buržoazní první republiky. Průlom nastal v roce 1958. V městské kronice je této události věnován obsáhlý zápis. „*Přítomno bylo 3000 platících osob... O přípravu a obnovu slavností se zasloužili: tajemník OB Rostislav Nohel, předseda Našeho domova Jaroslav Kocián, předseda jubilantů-padesátníků Alois Pojzl a předseda MNV Jan Staněk.*“ Před slavnostmi vydala Osvětová beseda publikaci „Šlapanice 1948–1958“, věnovanou především budovatelskému poválečnému úsilí a některým složkám Národní fronty. I po téměř padesáti letech má však svůj dokumentační význam doby, ve které vznikla.

Výše zmiňovaná Osvětová beseda byla tehdy složkou MNV, jež sdružovala

spolu s kulturní komisí města a vyjma roku 1996 se konají opět každoročně. Za uplynulé třičtvrtěstoletí doznaly slavnosti určitých změn. Dnes již v tradičním průvodu městem nepotkáme dvě až čtyři kolony stárků-jubilantů padesáti- a šedesátiletých ve šlapanických krojích doprovázených svými vrstevníky. Také obchody nezdobí tabla s jejich fotografiemi. Časy se mění a lidé v nich. Vznikají ale tradice nové: jubilanty vystřídaly krojované páry mladých hasičů a lidové zvyky udržuje a při slavnostech předvádí národopisný soubor Vrčka. Tak zůstávají Šlapanické slavnosti i přes svůj pozeňnaný věk stále svěží a mladé.

Josef Kopecký

všechny zájmové organizace ve Šlapanicích a spadal do ní také kroužek, tedy už ne samostatný spolek, Náš domov. Začátkem 60. let minulého století vystřídal v předsednictví Našeho domova Jaroslava Kociána Jiří Knos a do poloviny 90. let byl hlavním pořadatelem Šlapanických slavností. Ty pod jeho scénářem dostaly zcela novou podobu. Každoročně byly veřejnosti představovány na krátkodobých výstavách osobnosti z oblasti umění a kulturního života. Na národopisných odpoledních pak vystupovaly lidové hudební a taneční soubory z různých koutů republiky a také lidové vyprávěči. V té době byl také horlivým organizátorem a pořadatelem Otakar Horáček.

Od roku 1994 se stal pořadatelem slavností Sbor dobrovolných hasičů

Poděkování poskytovateli kabelové televize

Milý monopolní dodavateli kabelového televizního signálu. Chtěl bych ti touto cestou poděkovat za zpestření trapně nudného a poklidného šlapanického života. Mám samozřejmě na mysli tvoji veselou taškařici nazvanou „totální přeladění kanálů“ od 1. června 2007. Díky legračnímu způsobu informovanosti tak alespoň mohla vzniknout řada komických situací. K čemu informace na tvém webu (pouze 8 dní předem), když k němu nemá řada lidí přístup, k čemu nejasná a hlavně krátká informace na místním infokanále, když po přeladění nebyl k vidění? A písemné informace? Řada domácností je nedostala dodnes! Zvláště starší generace občanů bezradných v technice přeladění si tak díky tvému žertu mohla

užít vlahých večerů na zápraží. Vážně nelze brát ani změněnou, přesněji řečenou zhoršenou kvalitu analogového signálu (že by tlak k digitalizaci?), např. zrnící programy Joj a Film+ se

ní jen v Jiříkovicích (zvláště, když Jiříkovicím je na tvém webu věnován samostatný odkaz). Skvělá je i legrace s teletextem (na stanici Prima je teletext ČT24)! Ale vo co de, ne? Aprílo-

Zájemcům doporučuji přečíst si více na webu <http://slapanice.wz.cz> v článku „Byl pozdní apríl, byl žertů čas...“, kde je téma popsáno mnohem ostřeji vč. doličného obrázku.

za standardní kabelovou kvalitu vydávat jistě nemohou. Také skutečnost, že některé programy zmizely a jiné přibýly, by sice mohla být publikována srozumitelněji, ale zase bychom se tak nenasmáli, že jo? Na webu na toto téma díky vypadlé větě hlásáš zmatky a také nevím, proč v tabulce šlapanických programů je uveden i Infokanal Jiříkovice s poznámkou, že je k vidě-

vý žert jsi sice posunul o 2 měsíce, ale rozhodně byl úspěšný.

Přesto si myslím, že aspoň za to, že ti Šlapanice zhruba před deseti lety zaplatily místní kabelizaci (díky tehdejšímu „osvícenému“ vedení radnice), a ty jsi tak nemusel zbytečně investovat, ses nyní mohl zachovat seriózněji. Nebo ne?

Vladislav Jakubec

Centrum CELSUZ slaví první narozeniny!

Za rok jsme se naučili orientovat

v sociálních službách, naučíme to i vás...

Centrum pro lidi sociálně znevýhodněné už rok poskytuje komplexní sociální služby v Brně a okolí.

Zájemcům může pomoci v oblasti sociálních dávek, rodinných problémů, právních otázek, nezaměstnanosti, zvyšování uplatnitelnosti na trhu práce, vzdělávání nebo smysluplného a kreativního trávení volného času. Svoje služby nabízí CELSUZ prostřednictvím tematicky členěných center.

Informační centrum (IC) nabízí zájemcům praktické a aktuální informace o celé síti sociálních služeb v Brně. Informace z pravidelně aktualizované databáze může každý získat osobně, telefonicky nebo zcela anonymně na internetu. Pracovníci IC pomáhají při kontaktu s úřady a jinými státními i nestátními organizacemi.

Obtížné a nepříznivé životní situace pomáhají řešit v **Sociálně právní poradně**. Poskytují zdarma poradenství v oblasti sociálně právního zabezpečení (např. sociální dávky, důchody, žádosti), rodinných otázek nebo občanskoprávních vztahů. Poradna úzce spolupracuje s právníky a psychologem.

Centrum vzdělávání nabízí praktické vzdělávací kurzy využitelné v profesním i osobním životě. Cílem kurzů je nabídnout lidem příležitost naučit se něco nového, překonat strach a obavy ze současného digitalizovaného světa, případně zlepšit sociálně-komunikační dovednosti. Od nového školního roku opět poběží „Kurz anglického

jazyka“ a akreditované kurzy MŠMT „PC a komunikace“ a „Administrativní pracovník“. Pro uživatele našich služeb je k dispozici i tzv. I-POINT (možnost dvakrát týdně 3 hodiny využití PC a internetu zdarma), obšírlá knihovna a aktuální tematické kurzy.

Centrum zaměstnanosti poskytuje pomoc při hledání zaměstnání formou individuálních schůzek nebo skupinové práce (job kluby). K činnosti centra patří také vzdělávací, motivační a aktivizační programy. Na centrum zaměstnanosti se může obrátit kdokoli, kdo si neví rady s pracovním uplatněním, kariérou, je dlouhodobě nezaměstnaný nebo ohrožen nezaměstnaností (např. maminky před ukončením rodičovské dovolené či lidé v předdůchodovém věku).

Aktivační centrum motivuje a aktivuje k činnosti. Zaměřuje se také

na kreativní trávení volného času. V dopoledním programu se účastníci Tvořivé dílny učí výtvarné techniky a netradiční ruční práce. Maminkám, které se chtějí zúčastnit kurzu nebo potřebují pohlídat děti, nabízí hlídání dětí zdarma. Jednou týdně aktivizační centrum pomáhá zájemcům při samostatném vyhledávání nabídek práce nejen na internetu v programu Otevřeno pro práci.

Multikulturní centrum připravuje výstavy, koncerty, komponované večery, ochutnávky a kurzy přípravy jídel ze světa. Je otevřeno nejen cizincům, ale i zájemcům o zajímavé a netradiční akce o jiných národnostech, zemích a kulturách. Na program, kurz či koncert je možné počkat v přilehlé příjemné čajovně U Svíce.

Využít služby centra CELSUZ může opravdu každý, kdo se ocitl v nelehké životní situaci. Není snadné poradit si například při řešení bytové otázky po rozvodu, zorientovat se v oblasti sociálních dávek, vyřešit péči o nemocného člena rodiny, najít si práci nebo získat ztracené sebevědomí. V takových a jiných podobných situacích vám můžeme pomoci nalézt řešení.

Služby jsou určeny všem potřebným lidem, a proto jsou poskytovány zdarma. Výjimku tvoří pouze vzdělávací kurzy, kde se platí nízký motivační poplatek. Činnost centra je financována z fondů Evropské unie.

Lidé, kteří by měli zájem o služby centra CELSUZ, mohou přijít osobně od pondělí do pátku od 8 do 20 hod. na tř. Kpt. Jaroše 9, Brno. Informace je možné získat také telefonicky na číslech 538 700 950, 603 992 009, na internetových stránkách www.dchbrno.caritas.cz/celsuz nebo e-mailem e-poradna.dchbrno@caritas.cz.

Nebojte se využít pomoci, kterou centrum nabízí! Jsme tu pro Vás.

Pracovníci CELSUZ

SVĚTE, DIV SE

Lopaty, hrábky, kolečka nevymizely z našich sklepů a bylo to dobře. Jednoho slunného odpoledne se skupina dobrovolníků Za Humny a na Slunné sešla ke kultivaci pozemku města. Takovému sročení davu ovšem předcházela řada drobných i zásadních kroků...

Před lety byla zatačka v kopci zkolaudována přesto, že zahrnovala plno zbytků ještě ze stavby starých známých bytůvek Na Zahrádkách. Plocha s vyčnívajícími železy a panely zarostla trávou a jedinou okrasou bylo pár stromů, jež vysadili dobří lidé.

Slovo dalo slovo a naznali jsme, coby občané výše zmíněných ulic, že bychom pro zdravější vzduch a krás-

Brigáda – sedm statečných

Jeden z mnoha dokladů o nečistém, městem zkolaudovaném povrchu

nější pohled něco rádi udělali. Jeden namaloval projekt, čím takové místo osázet, jiný napsal žádost o povolení výsadby a zašel se zeptat na případný příspěvek. Tak se zrodili dva sponzoři. Jeden daroval částku na nákup travního semene, druhý přislíbil částku na nákup zeleně.

Žádost o povolení výsadby jsme v polovině května adresovali Radě města Šlapanice. Nyní čekáme, zda bude náš záměr schválen.

Světe, div se, říkám si. Ono to jde. Pár lidí, má-li dobrou vůli, rozvzpomene se na dobu kdysi pěstitelských prací, nebo si zakoupí novotou vonící hrábě, udělá na parném slunci v počtu jedenáct horu práce.

Jsem velmi vděčná za tolik ochotných lidí, kteří se pro myšlenku okrášení kousku půdy nechali nadchnout. Snad tak vznikne malý líbezný parčík na Slunné. Díky vám a díky sponzorům!

Text i foto Mgr. Ivana Horáková

I rodiny ze Šlapanic jsou součástí mezinárodního projektu ELSPAC

„Asi dvacet rodin ze Šlapanic je také součástí výzkumného vzorku našeho projektu,“ uvádí doc. MUDr. Lubomír Kukla, CSc., odpovědný řešitel projektu Elspac v Čechách a nyní i mezinárodní koordinátor celého projektu.

Až donedávna byla mezinárodní koordinátorkou Elspacu prof. Jean Goldingová z Institute of Child Health University of Bristol z Velké Británie. 3. 3. 2007 přešla celá mezinárodní koordinace z Bristolu do České republiky, a to přímo do Brna pod vedení doc. MUDr. Lubomíra Kukly, CSc.

Elspac je dlouhodobou evropskou studií těhotenství a dětství. V několika zemích sleduje vybrané soubory dětí a jejich rodin s cílem identifikovat faktory podléhající se na zdravém vývoji dětí, respektive postihnout ty vlivy, které ohrožují jejich zdravý vývoj. Od

ostatních studií se liší tím, že sleduje dítě už v období těhotenství matky, přes porod, šestinedělí, kojenecké období až do osmnácti let věku dítěte. Do výzkumu také zahrnuje i otce (nejen matku), sleduje jejich osobnost, chování, postoje, zdravotní stav a podobně. Je mezinárodním projektem se společnou metodologií a tím umožňuje srovnávání výsledků mezi jednotlivými zeměmi. Shromažďování údajů probíhá prostřednictvím dotazníků.

Rodiče zkoumaných dětí vyplňují dotazníky a tím se získávají základní výzkumné údaje. Dotazníky jsou konstruovány tak, aby byly použitelné a pak srovnatelné pro všechny zúčastněné země.

V České republice výzkumný soubor zahrnuje všechny děti v Brně, které se narodily od 1. 3. 1991 do 30. 6. 1992 (5000 rodin), a děti, které se narodily v okrese Znojmo od 1. 4. do 30. 6. 1992 (1500 rodin).

Projekt ELSPAC je značně široký, a proto vyžaduje spolupráci mnoha odborníků různých specializací. Jeho důležitost je také v prevenci pro zdravý vývoj dětí. A i šlapanické rodiny se mohou pochlubit, že přiložily ruku k dílu v tomto velkém a významném projektu, řekl jeho mezinárodní koordinátor, doc. MUDr. Lubomír Kukla, CSc.

Petra Selešová

Doc. MUDr. Lubomír Kukla, CSc.

Rostoucí znečištění vzduchu – fáma, či skutečnost?

V poslední době se v tisku často objevují články upozorňující na rostoucí znečištění vzduchu prachovými částicemi. Následující řádky se pokusí vysvětlit, proč je prachovým částicím najednou věnována tak velká pozornost. Stručně jsou zmíněny i další škodlivé sloučeniny, které společně s prachovými částicemi přispívají ke znečištění ovzduší.

V 70.–80. letech minulého století, v období éry komunistů, patřila Česká republika k zemím s nejvíce znečištěným ovzduším. Hlavními znečišťujícími látkami byly v té době oxid siřičitý (známé jsou kyselé deště a poškozování lesů) a prachové částice dostávající se do vzduchu především v důsledku spalování uhlí v tepelných elektrárnách a emisemi z těžkého průmyslu. Počátkem 90. let, po změně politické režimu, došlo v České republice k restrukturalizaci těžkého průmyslu a hlavně k instalaci moderních technologických zařízení ve všech velkých zdrojích znečištění a k jejich celkové modernizaci. Tato opatření spolu se zvýšenou pozorností věnovanou ochraně ovzduší vedla následně k rychlému poklesu emisí výše zmíněných látek. Po tomto krátkém období viditelného zlepšení stavu ovzduší však v posledních letech opět dochází k pozvolnému nárůstu koncentrací znečišťujících látek. Na rozdíl od 80. let 20. století jsou však v dnešní době rozhodujícími zdroji znečištění vzduchu doprava a překvapivě také domácnosti. Provoz automobilů a spalování paliv v domácnostech emituje do vzduchu nejen plynné škodliviny, jako jsou oxid uhelnatý a uhlíčitý, oxidy dusíku a organické sloučeniny (polyaromatické uhlovodíky, benzen...), ale hlavně prachové částice. **Prachové částice hrají důležitou roli při změně globálního klimatu, snižují viditelnost, přispívají ke vzniku smogu a působí škodlivě na lidské zdraví.**

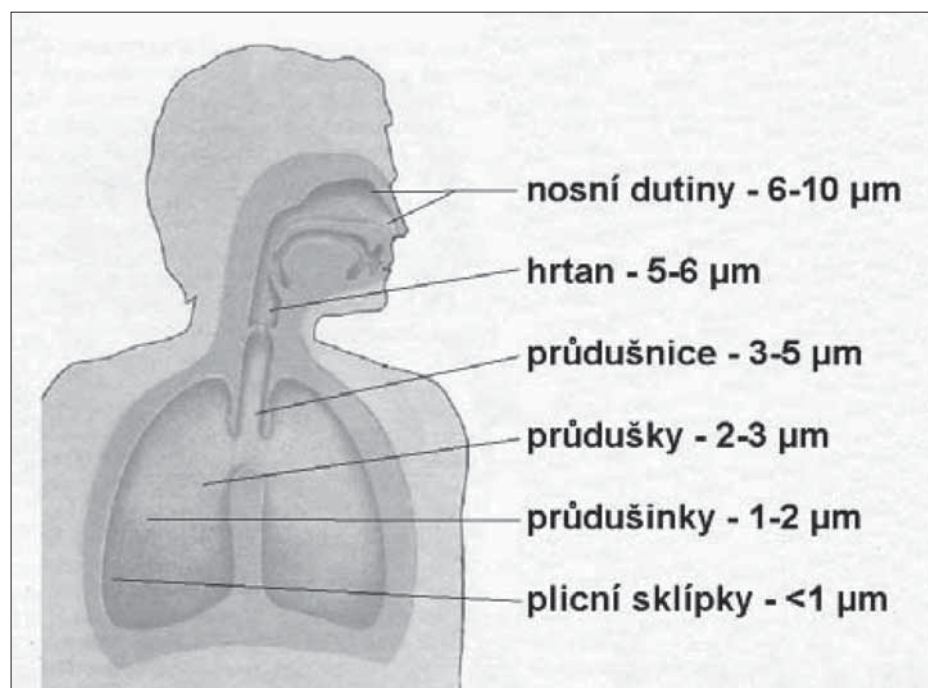
Pro zdraví člověka jsou nebezpečné především prachové částice menší než 10 μm (označované jako PM_{10}). Obrázek 1 názorně ukazuje zachyt prachových částic o různé velikosti v jednotlivých místech dýchacího systému. Větší částice se zachytí v nose či ústech, zatímco částice menší než 3 μm pronikají až do plic. Částice větší než 1 μm zůstávají po zachycení na povrchu plicní sliznice, zatímco menší částice pronikají přes plicní sklípky až do krve, která je pak transportuje po organismu. Tyto nejmenší a zároveň nejškodlivější částice jsou produko-

vány zejména během provozu nákladních automobilů s dieslovými motory a při kouření cigaret. Škodlivost prachových částic nespočívá však jen v jejich mechanických vlastnostech, ale i v obsahu řady toxických organických a anorganických polutantů, které se na ně vážou. V tomto ohledu jsou za nejvíce zdravotně rizikové považovány částice s průměrem menším než 2,5 μm (frakce $\text{PM}_{2,5}$), protože obsahují vyšší podíl toxických chemických látek, jako jsou těžké kovy (např. olovo, kadmium, chrom, arzén) a organické sloučeniny (např. polycyklické aromatické uhlovodíky, polychlorované bifenylly či dioxiny). Tyto sloučeniny jsou nebezpečné především kvůli svým rakovinotvorným a mutagenním účinkům. **Lékařské studie zjistily, že dlouhodobé vystavení účinkům drobných částic prachu zkracuje předpokládanou délku života o tři až čtrnáct měsíců v důsledku onemocnění srdcem a plicními chorobami, předpokládá se i možný vznik rakoviny plic. Vdechování prachových částic napomáhá také vzniku astmatu a vede k oslabení imunitního systému u dětí i dospělých.**

Většina prachových částic je produkována činností člověka. Mezi hlav-

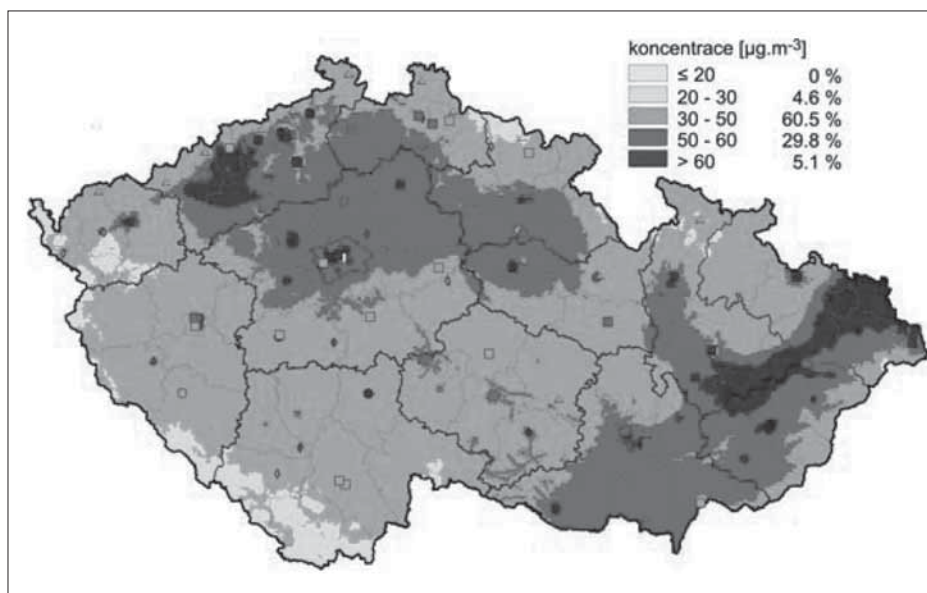
ní dnešní zdroje patří obecně doprava, domácnosti, elektrárny a teplárny a průmysl, ovšem ve velkých městech až 82 % částic ve frakci PM_{10} produkuje doprava, která tak hraje jednoznačně rozhodující úlohu při znečišťování ovzduší měst prachovými částicemi. Na jižní Moravě se na produkci částic podílí z 50 % doprava, z 30 % spalování v domácnostech a zbytek připadá na průmysl a další zdroje. Domácnosti v závislosti na typu paliva (hnědé uhlí, dřevo, plyn) používaného k vytápění (hlavně v zimním období) významně ovlivňují kvalitu ovzduší zejména na vesnicích. Nejvíce znečištěné ovzduší vzniká při spalování uhlí, zatímco nejméně škodlivin produkuje spalování zemního plynu. Potvrzuje se také, že v poslední době v důsledku rostoucí ceny plynu a elektřiny i v obcích s rozvedeným zemním plynem se obyvatelé z úsporných důvodů vracejí zpátky ke spalování dřeva a uhlí, často v zastaralých a neefektivních kotlích. K částečnému odstranění tohoto problému by mohlo přispět zavedení tzv. „ekologické daně“, která by umožnila i sociálně slabším skupinám obyvatel, aby si mohly dovolit dražší, avšak ekologicky šetrnější paliva.

V České republice se měřením úrovně znečištění ovzduší zabývá především Český hydrometeorologický ústav (ČHMÚ), případně hygienické stanice. Prováděná měření zjistila, že

Obr. 1: Depozice částic prachu v dýchacím systému

koncentrace prachových částic, jejichž velikost je menší než 10 μm , překračuje 24hodinový imisní limit PM_{10} (podle zákona koncentrace 50 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ smí být překročena maximálně 35× za rok) na více než 1/3 území České republiky, kde žijí 2/3 obyvatelstva. Více už napoví mapa na obrázku 2 (data ČHMÚ pro rok 2005) ilustrující úroveň znečištění ČR prachovými částicemi. Legenda současně ukazuje v % velikost území, které je zatíženo příslušnou koncentrací prachových částic. Dlouhodobě nejkritičtější situace je na Ostravsku, v severních Čechách a ve velkých městech, jako je Praha či Brno. Např. obyvatelé Ostravska mají 35 dnů, což je povolený počet pro překročení limitu pro PM_{10} , vyčerpán už během prvních dvou měsíců roku. **Pro roční průměr koncentrací PM_{10} je Česká republika již na 6. místě z hlediska procenta obyvatel vystavených nadlimitním koncentracím.** Vedle prachových částic se dnes na znečištění ovzduší podílí významně také ozón a oxidy dusíku (NO_x). Oxidy dusíku se dostávají do ovzduší během spalování paliv v domácnostech a při provozu automobilů. Vysoké koncentrace NO_x ve velkých městech s intenzívní automobilovou dopravou vedou v letním období během teplých slunečných dnů ke vzniku fotochemického smogu a ozónu jako jeho hlavní toxické složky. Zatímco však ozón a oxidy dusíku překračují koncentrační limity jen krátkodobě, prachové částice přesahují limitní hodnoty dlouhodobě, zvláště pak ve městech v blízkosti rušných komunikací s hustým automobilovým provozem. Ze srovnání výsledků znečištění ovzduší v uplynulých letech vyplývá, že Česká republika patří, společně např. s jižní částí Polska, Maďarskem, Nizozemskem, Belgií a severní částí Itálie, k zemím s nejvíce znečištěným ovzduším v Evropě. Podle průzkumu provedeného

Obr. 2: Koncentrace prachových částic na území ČR

Evropskou unií zapříčinilo znečištění ovzduší v roce 2000 smrt 348 000 občanů zemí EU, což je sedmkrát více životů, než mají na svědomí dopravní nehody na evropských silnicích.

Jaká je situace ohledně kvality ovzduší ve Šlapanicích? Na celkovém stavu ovzduší ve Šlapanicích se pravděpodobně podílí několik zdrojů, např. vzdušný transport polutantů z Brna a dalších zdrojů v blízkém okolí, místní doprava a emise z domácností a místních výrobních provozů, mezi něž patří i cihelna a zemědělské družstvo. Určitou představu o znečištění ovzduší ve Šlapanicích lze vyvodit z výsledků měření polutantů na stanici ČHMÚ na letišti v Brně-Tuřanech, což je místo nejbližší Šlapanicím s pravidelným monitorováním obsahu polutantů ve vzduchu. V roce 2005 byl v Tuřanech 59× překročen 24hodinový limit pro prachové částice frakce PM_{10} , koncentrace částic frakce $\text{PM}_{2.5}$ překročila průměrný roční imisní limit, stejně tak byl v Tuřanech překročen i imisní limit pro ozón ($120 \mu\text{g} \cdot \text{m}^{-3}$). Vzhledem k malé vzdálenosti letiště od Šlapanic lze proto očekávat zvýšené kon-

centrace prachových částic a dalších polutantů i ve vzduchu ve Šlapanicích. **Můžou občané nebo MěÚ ovlivnit kvalitu ovzduší ve Šlapanicích? Přestože naše možnosti jsou dost omezené, každý může svým dílem alespoň trochu přispět ke zlepšení kvality ovzduší ve Šlapanicích.** Omezením spalování dřeva, uhlí, plastů, zahradního a jiného odpadu v domácnostech se zmenší přímé emise prachových částic a plyných škodlivin, tepelná izolace domů zmenší ztráty energie a následně se omezí vytápění a emise, vybudování obchvatu pro plánovaný technologický park sníží počet kamiónů projíždějících přes Šlapanice, čištěním ulic po rozsáhlých stavebních úpravách a sázením zeleně se zmenší zpětné víření pouličního prachu působením větru nebo provozem automobilů. Městská policie by např. mohla omezit či přímo zakázat provoz starých kouřících nákladních tatarů jezdcích po Šlapanicích v rámci výstavby kanalizace. Všichni občané Šlapanic by si měli uvědomit, že stav kvality ovzduší ve Šlapanicích může do jisté míry ovlivnit každý z nás.

Pavel Mikuška

BLAHOPŘEJEME JUBILANTŮM

dubnovým

Oldřich Prokop	80 let
Jiří Ondráček	90 let
Jiří Fořt	80 let

květnovým

Karel Tomášek	80 let
František Hodek	80 let
Božena Smetanová	80 let

červnovým

Miroslav Štaffa	80 let
Aloisie Kučerová	80 let
Jenofa Švehlová	85 let
Karel Černý	85 let
Anežka Urbánková	80 let
Zdenka Pokorná	90 let
Pavla Jurníčková	80 let
Jiřina Poková	80 let

Manželé Josef
a Helena Stejskalovi
zlatá svatba

Nejistá budoucnost Bezděkova

Tento pás starých ovocných stromů a křovin, jakož i polodetail kvetoucí meruňky se nachází na okraji lokality zvané Bezděkov. Ta leží ve svahu pod zahrádkářskou kolonií, jež svojí rozlohou protíná i část východního koridoru tuřanského letiště. Bezděkov se správně jmenuje Sad 28. října, poněvadž byl založen k 10. výročí vzniku ČSR. Pamětní deska je dosud zapuštěna ve stráni pod zmiňovaným pásem stromů. Kvůli spleti vegetace jsem ji zatím nemohl ofotit. To se však může brzy změnit, neboť starostka Kobylnic paní D. Šmídová hodlá toto místo rekultivovat a zviditelnit. V sadu převažovaly třešně snad

všech druhů, které chodil hlídat můj dědeček Jan Poláček (uložen na zdejší hřbitově). Další stromky v tzv. „Slíňáku“ sázela jako sedmiletá i moje matka. V dětství tady trávili nezapomenutelné chvíle, zavěšení v korunách při požívání plodů. Z třešní už zůstávají jen polorozpadlé kmeny, ponechané svému osudu. Současné „funkční“ stromy, kterých je 5–6, byly sázeny až později.

Oba snímky jsou z května 2003, nic se zde zatím nezměnilo, ale je tu zachycena spíše „budoucí minulost“, protože tímto prostorem má jednou vést dálnice, tzv. jihovýchodní tangenta. Kvetoucí meruňka stojí přibližně v její ose. Když tudy

občas procházím, tak srovnávám: jak působí na vynervované smysly současná kvetoucí divočina s liškou, bažanty, zajiří a zpěvem ptáků a co budou vnímat lidé, kteří se v těchto končinách ocitnou po nás? Betonové pásy a na nich stovky rozplácených živočichů, kteří v této oblasti dosud přežili, svištění pneumatik, nedýchatelné ovzduší... Bude-li připravována realizace této stavby, budeme moci vzhledem k pokračující devastaci bez uzardění prohlásit, že jde ještě o věc veřejného zájmu? Člověk nechce vidět jen negativa, ale tady je skutečně obtížné psát o kladných stránkách. Zdůrazňovat ekonomickou prosperitu, technický roz-

TJ SOKOL ŠLAPANICE

nabízí do pronájmu

FITNESSCENTRUM

Sportovní hala – Šlapanice, Smetanova ulice

moderní posilovací stroje
aerobní sál s trenažéry
sauna pro 6 osob

Zahájení provozu od 1. září 2007. Informace na tel. 604 188 261

HLEDÁM DŮM NEBO BYT

v této lokalitě. Prosím nabídněte.

Cenu respektujeme.

608 475 838

voj aj. – to jsou fráze. Chválit budoucí pohodlnou jízdu na poloprázdné vozovce a s minimem nehod – to je iluze. Co se tedy za těmito megalomanskými vizemi skrývá, netřeba opakovat; ví to kdekdo.

Po psychické stránce je vhodnější tyto „jobovky“ radši moc nevnímat. Ale veřejnost se stále více bouří: v líšeňském sídlišti proti likvidaci borového háje, proti možnému sportovnímu areálu a lanovce na Hostýn (!), proti nekončící bytové zástavbě, proti plošnému kácení alejí podél silnic, které musí zastavit až ministr životního prostředí...

Ekologové varují: 95 % denních motýlů zmizelo. 70 % chráněných území ČR – vážně poškozeno. Severozápadní Čechy, včetně Prahy – nevhodné k obývání (smog)... atd. Říkám si, že Zalesňovací a okrašlovací desatero, zmíněné v minulém Zpravodaji, by mělo viset na každém rohu a v novinách být otiskováno na titulních stranách tučnými písmeny.

A tak pomalu ukrajujeme ze zbytků přírody, podobni zhoubnému nádoru, který se zakusuje do zdravé tkáně. – Kde se to nebo kdo to zastaví?

Text a foto: Petr Bílek